

# **Gülbey Yılmaz**

**- Őiirler -**

**Yayın Tarihi:**

10.12.2020

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

## **Gülbey Yılmaz**

Eserleri:

## 100 Yıl

Haydi kalk davran ne durursun  
Sen gerçek Koca bir Bozkurtsun  
Vatan tehlikede hadi kendine dön  
Anadoluyu ağlatmaktan sakın

Asker bizi bekler ,Millet bizi bekler  
Bayrağı sağına ,sancağı soluna  
Mavzeri eline, süngüyü beline  
Şehadeti diline, Türklüğü ruhuna al da gel

Gün ağarmadan gizliden karanlıktan gel,  
Denize doğru ,Rıhtıma doğru gel  
Orda olanlara güç ver azim ver  
Bilki bu yol çetindir ve zordur

Kendini Kurtuluşa varoluşa inandır  
Neferleri Bandırma vapuruna bindir,  
Bilki bu memleketin namusu senindir  
Şu yedi düvele haddini bildir

Mavi gözlü Kahramanı,önderi bul,  
Onunla yoldaş onunla sırdaş ol  
Hürriyet aşkı sevdasıyla dol  
Bilki kutludur ve uludur bu 100 yıldır gidilen yol

Dağılın Samsundan Anadoluya  
Yakın meşaleleri görsün dost düşman  
Kurtuluş mücadelesini yapın her yerden  
Geçin anadan ,yardan ve serden!

Gülbey Yılmaz

## 100. Yıl

100 yıl geçsede aradan  
Ankarada buluştursun bizi yaradan  
Egemenlik duygusunun şanına şerefine  
Bayraklarla donatılsın bu aziz vatan

Marşlarla rap rap ileri  
Şiirlerle coşturun Milleti  
Dertleri bir an unutup  
Yaşayın bu sonsuz hürriyeti

Gülün çocuklar gülün  
Bugündür size düğün  
Süslenip sokağa çıkın  
Coşku ile koşun, eğlenin

Gece balkonda meşaleler yakın  
Yakanıza bir bayrak takın  
Bize bu emaneti hediye bırakan  
Soylu Atalara, Atatürke bakın

Türkülerden bir demet derleyin  
23 Nisan şiirini gönülden ezberleyin  
Evde geçirilen bu zamanı  
Vatan Millet aşkıyla perçinleyin

Gülbey Yılmaz

## 12 Eylül

12 Eylül Kara kapkara bir gün  
Yılanların tüm yurdu sardığı  
Yiğitlerin darağacında sevdalarını haykırdığı  
Zindanların sevdalara şahit olduğu bir gün

Unutmanın mümkün olmadığı  
Görmezden gelmenin imkansız olduğu  
Vatan fedailerinin kafeslere atıldığı  
Milletin öz vatanında parya edildiği bir gün

Yumrukların toplu sıkıldığı  
Vahşetin azı dişleri kırdığı  
Yüreklerin güm güm attığı  
Adrenalinin zirve yaptığı bir gün

12 Eylülün dalından kopardığı  
Sokakların sessizliğe büründüğü  
Duvarların yalnız kaldığı  
Gündüzün gece olduğu bir gün

Ölümlerin peşinde olduğu  
Silahların mola vermediği  
Kaçışların son bulmadığı  
Hürriyetin zincire vurulduğu bir gün

Destanlaşanların anılarının yazıldığı  
Pusuya düşenlerin mezarının kazıldığı  
Başegmeyenlerin sürgün edildiği  
Celladı ile helalleşenlerin sehpaye tekme attığı bir gün

Gülbey Yılmaz

## **Acı**

Ne yazsak nafîle bugün bu acıları yaşıyanların intikamını alacak yiğitler,mehmetler emirleri bekliyorlar.  
Vurulmamak için vürmek ,  
Ağlamamak için ağlatmak .  
Kısaca kısasa kısas gereklidir.

Gülbey Yılmaz

## **Ağla Yasım Var**

İçime düştü yine kızgın har  
Bugün Haniyi yakasım var  
Beni bekleme ey yar  
Vatan uğruna dövüşesim var

Dağları delik delik edesim  
Diyarbakir Sura çıkasım  
Oradan hainlere bomba atasım  
Tozu dumana katasım var

NAZIMI kurtarıp baba ocağına  
Ana kucağına getiresim  
Katilleri ininden yaka paça çıkarasım  
Kızılhisar meydanında atasım var

Şehidinin künyesini okuyasım  
Boynuma takıp ağıt yakasım  
Anası ve babası ile ağlayasım  
Gençlerle intikam sloganı atasım var

Gülbey Yılmaz

## **Ağladım Bugün**

Güzel şehrim güzel İzmir'de  
Ağladım ben bugün  
Işıklarım bir bir sönüp  
Karaya büründüm bugün

Şu karanlık yalnızlığımdan aydınlığa doğru  
Küçük bir aralık olacak mı bugün  
Bir umut yolcululuğu başlayıp  
Bana da kurtuluş olacak mı bugün

Dışarıdan gelen kısık sesler  
Artacak mı acaba bugün  
Üzerimdeki şu ağır yığın  
Kalkacak mı acaba bugün.

Gülbey Yılmaz



## Ağlarım

Al Bayrağım gönderde dalgalanırken,  
Gözümün önüne akan kanlar gelir.  
Tüylerim diken diken olup titreyince,  
Ağlarım ben hep ağlarım!

Mehmetler bir bir şehit olurken,  
Benim cenge gidesim gelir.  
Anaların yüreklerine ateş düşünce,  
Ağlarım ben hep ağlarım!

Vatana ihanetler, kol kol gezerken,  
Kürşat olup canımı veresim gelir.  
Kahramanlıklarla dolu tarihi anınca,  
Ağlarım ben hep ağlarım!

Oğuz Kağanı, Sultan Alp Arslanı anarken,  
Onların yanında olasım gelir.  
Hayallerim bir bir canlanınca,  
Ağlarım ben hep ağlarım!

Malazgirt'ten, Ani Kalesi'nden geçerken,  
Çift başlı Kartal aklıma gelir.  
Ahlat'ta yatan atalarım bana bakınca,  
Ağlarım ben hep ağlarım!

Bir Cuma vakti mehteran çalarken,  
Yavuz Selim ile Fatih Sultan yanıma gelir.  
Dört kıtaya Türk adı yayıldığında,  
Ağlarım ben hep ağlarım!

Çanakkale'den , Sakarya'dan Ege'ye ilerlerken,  
Mustafa Kemal Paşa Kocatepe'den görünür  
Büyük Taarruz,Dumlupınar İstiklali müjdelerken,  
Ağlarım ben hep ağlarım!

Bugün, bilmezler tarihi yok sayarken,  
Benim inadına haykirasım gelir.  
Milli bayramlar coşkuyla kutlanırken  
Ağlarım ben hep ağlarım!

Gülbey Yılmaz

## Al Bayrağım

Seni gönderde tutalım diye  
Kendini bilmezlerle vuruşup dövüşmedik mi ?  
Seni en zirvelerde görelim diye  
Gecelerimizi gündüze katmadık mı ?

Seni çocuklara sevdirelim diye  
Elden ele dağıtmadık mı ?  
Seni gönüllere nakşedelim diye  
Türkünü, ezgini çığırmadık mı ?

Seni koruyalım diye  
Kışlalarda, sınırlarda nöbet tutmadık mı?  
Vatansızların sensizlerin inadına her dem  
Dağlara taşlara resmini kazımadık mı ?

Kınalı kuzulara giydirelim diye  
Allı pullu yazmaya işlemedik mi ?  
Tabuta sığmayan şehitlerimizin  
Üzerine serip örtmedik mi ?

Gelinlere emanet olsun diye  
Alınlarına koyup öptürmedik mi ?  
Okullara evlere camilere her yere  
Gururla asmadık mı ?

Seni var edelim diye  
Hür ve bağımsızlık andı içmedik mi ?  
Seni dünyaya duyurmak için  
Her alanda mücadele vermedik mi ?

Törenlerde aleme mesaj olsun diye  
İsmi inadına haykırmadık mı?  
Seni indirmeye göz dikenin  
Mezarını kazıp gömmedik mi ?

Elde sen, gönülde sen ol diye  
Tek kol, tek elle tutmadık mı ?  
Cenklerde nice kanlı muharebelerde  
Son nefes son nefer taşımadık mı ?

Kanımız canımız sana feda diye  
Şehitleri Mehmetleri toprağa vermedik mi ?  
Nice gazilerimiz ve erenlerimizle  
Senin için al kanlara boyanmadık mı ?

Seni gururla dalgalandıralım diye ,  
Soğukta karda, çığda üşümedik mi ?  
Varlığınla huzur bulmak için,  
Senin dibinde hazır kıta durmadık mı ?

Gülbey Yılmaz

## **Ali Bülent Orkan**

Ülkü adlı damardan akan son deli kan,  
Darağacında düğün var damat Ali Bülent ORKAN.  
Merasimde ne davul nede zurnadır çalan,  
Şahittir yiğitliğine tek ,boynuna geçen yağlı urgan.

Gülbey Yılmaz

## Ali Metin Tokdemir

Bir ok fırladı gerili yayından  
Kem gözler körleşti kıskancından  
O ne güzel bir Bozkurttu  
Bakmaya kıyamadım nazarımdan

Meydanlara seslendi kürsüden  
Ahde vefa dedi gür sesinden  
İman ve doğrulukla yoğrulu  
Erdemin çağrısıydı bu Tokdemir'den

O Ülkü yolunda reisi başkandı  
Kitaplara sığmayan bir nişandı  
Geceye gündüz katan  
Sonsuzluğa yanan bir meşaleydi

Kelkit'e sığmadı hep taşı  
Ülkü yolunda eğilmez bir başı  
Başbuğ Alparslan Türkeş'ten  
Övgüye mazhar olan deli kandı

Ülkü sevdasında karabudundu  
Dürütlüğe ve dik durmaya tutundu  
Her türlü zor şartta  
Eğilmeyen bir şandı Tokdemir

Birgün Ölüm geldi hesapsız saatte  
Ayrılmak vardı bu acı vakitte  
Ali Metin Tokdemir'in davası  
Bugün ve yarın yaşar teşkilatta G.y

Gülbey Yılmaz

## Arzum

Biliyormusun sevgili Arzum,  
Bugün inan çok korktum.  
Kaçmaya çalıştıkça bu halden  
İnadına dağlar üzerime çöktü.

Senin bir an bir yıldız gibi  
Benden uzağa gideceğini  
Sonsuzluğa ve yokluğa doğru  
Kaçıp gideceği hissini yaşadım.

İnan sanki o an bir ölüm,  
Sanki bir yok oluştu.  
Düşünmek bile istemiyorum,  
Senin olduğun yerde abu hayat var.

Sen bu yalan dünyada  
Benim en değerlimsin.  
Senin bana yaşattığın herşey  
Benim en büyük hazinem.

Gönülde saklı hazinem,  
Benim aşkı Bitanem.  
İyiki sen varsın bu gönülde  
Yoksan sen, ben olamam

İnan, seni kainatta yaratılan herşeyden daha çok seviyorum.

Gülbey Yılmaz

## **Ayasofya**

Sardı mabedi duayı fetihten  
Hicazi ezanlar yükseldi minareden  
Fethi Fatih göründü ulu minberden  
Türkoğlu alnını kaldırdı yerden

Gülbey Yılmaz

## **Aybükem! (öğretmenim)**

Allı pullu başlıkları giyinip sınıfa gelirdin,  
Nede güzel yakışırdı güzeller güzeli Aybükem !  
Gülümseme senle hayat bulurdu,  
Senle türküler dillenir ruhlar güzelleşirdi.

Eğitimi toprağa gömen kara kapkara bir günde,  
Şehit oldun binlerce yürek ağladı ardından Aybükem !  
Düşüncelerine kurşun ,geleceğine katil oldular ,  
Seni bekleyen öğrencilerini karanlığa gömdüler.

Adın yaşıyor bizi bıraktığın yerde,  
Ezgilerin susmadı yürüdüğü yerlerde Aybükem !  
Kanın yerde kalmadı bilesin sana kalem yerine ,  
Kurşun sıkan eller ininde bombalandı patladı Aybükem!

Gülbey Yılmaz



## Azad Karabağ

Azadlık geldi bize ne mutlu,  
Karabağ oldu Türk yurdu.  
Uğruna verilen Şehitlerin,  
Ebedi huzura eriŐti ruhu.

28 yıl 6nce geldiler,ĉ6ktler,  
Türke kefen biĉtiler.  
Haince ve de sinsice  
KardaŐlarımı yurdumdan ettiler.

Katliamlarla Hocalıma kıydılar,  
613 canımızı soldurdular.  
Kallesĉe vede acımasızca,  
ĉoluk ĉocuk demeden vurdular.

Yılların mücadelesinde devleşti yiğitler,  
Şehit İbrahimov, Elbiĉeyler ve Aliyevler .  
Sonunda bir gece ansızın aynı ruhla,  
Ermenileri geri inlerine g6nderdiler.

Gülbey Yılmaz

## Başbuğum

Küçükken aldım resmini elime  
Ülkü sevdası düştü yüreğime  
Ozanımızdan dinledikçe seni  
Hayranlık duydum yüce Türklüğüne

Talimler yaparak günlerce  
Adını bağırdık sevgiyle  
Seni yazarken boş duvarlara  
Vurulduk can evinden sinsice

İşte o gece ansızın alındık sokaktan  
12 Eylül fırtınası kopardı ocaktan  
Kolumuza kelepçe vurulurken bile  
Ayrılmadık bu kutlu sancaktan

Karanlıklar sardı zifiri tabutlukta  
Prangalar kollarda ayakta  
Kafesteki küçük delikten  
Umudu gördük bu hayatta

Kimimiz vuruldu, kimimiz kafeste  
Nice acılar sürdük sürgünde  
Seher vakti yağlı urgan  
Boğdu geçti o günde

Yılların ardından çattı 4 nisan  
Yola düştü milyonlarca insan  
Karın yıldırımadağı Bozkurtlar  
Ağlayarak yürüdüler ardından

Başbuğum sen gittiğin zaman  
Bizim halimiz oldu yaman  
Sensiz gelen geçen yıllar  
Oldu bizlere hazan

Yine bugün 4 Nisan  
Ağlıyor tüm Bozkurtlar inan  
Ocaktan yükselen dualar  
Ruhuna değsin her an. Gy

Gülbey Yılmaz

## Başkan

Yoldan geldik yola çıkacağız be başkan  
Dostan geldik dosta kavuşacağız be başkan  
Belki bugün belki yarınlarda  
Hiç ayrılmamak üzere bir arada duracağız be başkan

Unutulmaz izler bıraktın bizde be başkan  
Hatıraların hala yaşanır be başkan  
Bırakıp gittiğin günden beri  
Özledik seni hem de çok özledik be başkan

Ağladık elim kazada ardından be başkan  
Daha yol alacaktık omuz omuza be başkan  
Dalından kopan bir yaprak misali  
Uçtun gittin cennete be başkan

Duvarda resmin değil davada ismin yüceldi be başkan,  
Davamıza yaşattığın edebinle öğrendik senden be başkan.  
Varlığında yaktığın kutsal Banaz Türk Eğitim ateşini,  
İzinden gelen evlatların, yol arkadaşların yakacak be başkan.

Gülbey Yılmaz

## **Başkan Yahya Aktaş**

O da ocaklıydı ve derdi vatandı,  
Uşakta Ülkü Ateşini yakan kahramandı.  
ÜGD ve Ülkü köyleri kuran Lider ,  
Gençlere ülküyü sevdiren aşıluyandı.

O gözü kara mert bir adamdı,  
Herkesi kendi gibi sandı.  
Bir gün dört kişi tarafından,  
Sayısız bıçak darbesiyle yandı.

O geri vitesi bilmeyen bir Başkandı,  
Tehditlerden asla yılmuyandı.  
Kalleşlerin her türlü saldırılarından,  
Korkmayan,çekinmeyen bir deli kandı.

O yine Türklük ocağına ateş olurken,  
Bir akşam vakti birden pusuya düşürdüler.  
Üzerine yağmur gibi kurşun saçıp,  
Onu orada şehit edip kaçtılar.

O namı diyar başkan Yahya AKTAŞ'tı,  
Son nefeste de düşmana yumruğunu sıktı.  
Yarıda kalan kutlu sevdasının emanetini,  
Geriden gelen siz Bozkurlara bıraktı. G.y (14 Kasım 2020 )

Gülbey Yılmaz

## Bayram

Minik yürekleri sevgiyle donatamayan  
Büyüklere saygı duyamayan  
Yaşlılara bir yudum mutluluk sunamayan  
Şehit analarına vefa gösteremeyen

Hastaların derdine derman olamayan  
Açları sefilleri doyuramayan  
Savaşlara barış getiremeyen  
Prangaları zincirleri kıramayan

Esaretleri Hürriyete kavuşturamayan  
Gönüllere ferahlık veremeyen  
Gözlerdeki yaşı dindiremeyen  
Umudu yüreklerde yaşatamayan

Milletin huzurunu getiremeyen  
Vatan semalarında özgürce bayrağı dalgalanamayan  
Bir Bayram bir huzur ortamı sağlanamayan...  
zamanların olmaması dileğiyle bu zor günlerimizi kısa zamanda atlatmak umuduyla  
Bayramınız bayram olsun ve kutlu olsun.

Gülbey Yılmaz

## **Bekleyiş**

Kara tren ,raylarına verdiğim kulağıma ,  
Sesin duyuluyor, uzaklardan ta tarihten  
1071 Malazgirt'ten ,Anadolu'yu vatan yapan Atalarımı bana getireceksin.

Bugün o güruha ve ruha ihtiyacımız var.  
Heryanımız sinsice kuşatılmış.  
Ne olur,bu riyakar şahsiyetlerden bir an önce Kurtulmak için tekrar bizim istasyona  
gel...

Bizi de al tekrar Malazgirt'ten yol alalım.  
Atlarımızı sürelim doludizgin dört bir yana.  
Burada,heyecanla kararlılıkla seni bekleyen birileri binleri var.

Daha da var senden öncekiler ve senden sonrakiler hepsi bekleyişte...

Gülbey Yılmaz

## **Ben Bir Öğretmenim**

Ben bir öğretmenim  
Bir türkü sözünde ,bir ozan dilinde ,yada bir köy öyküsünde  
Eğitim aşkı ile miniklerin ellerinden  
Sıkıca tutup doğru yolu gösteren

Ben bir öğretmenim  
Buram buram sevgi kokan Anadolu'da  
Dağ başını duman almış marşı ile hedefe koşan  
Elde bayrak yürekte vatan ve millet duygusu ile yanıp tutuşan

Ben bir öğretmenim  
Başöğretmen Mustafa Kemal gibi  
Kara tahtanın başında tebeşir tozuyla yazıp çizen  
Önderlik yapıp, millete çığır açtıran

Ben bir öğretmenim  
Banazın güzel ve şirin köylerinde  
Zemheri soğuşunda üşüyen öğrencilerin  
Yüreklarını ısıtan sevgi tohumlarında

24 Kasım 2015-11-24 saat:09.30  
Şehit Edip Aybey Ahat İlköğretim Kurumu

Gülbey Yılmaz

## Benim Öğretmenim

Ogün dağlardaki ağaçlar sarıya boyanmış,  
Yapraklar dökülmüş ayrılık vakti gelmiş ,  
Sonbahar iyice çökmüş kışı haber verircesine  
Dumanlı puslu dağlar güneşi bizden gizlemiş  
Alacakaranlıktaki sisin ,buğunun arasındaki dar ve çamurlu patika yoldan  
Ağır ağır gelen yabancı acaba öğretmenim mi yoksam...  
Onun gibi uzun boylu heybetli biri görünüyor gözüme  
Bir an küçükken onunla olan anılarım aklıma gelince içimden  
"Dağ başını duman almış,  
Gümüş dere durmaz akar,  
Güneş ufuktan şimdi doğar ,  
Yürüyelim arkadaşlar  
Sesimizi Yer, Gök,Su dinlesin  
Sert adımlarla her yer inlesin"

Marşını çığırasım ,bağırasım geldi  
Öğretmenim ne kadar severdi ve çok da uğraşmıştı ,marşlarımızı öğrenmemiz için  
"Her Türk Asker Doğar" misali gururla yürürdük onunla 30 Ağustoslarda  
29 Ekimlerde  
"Çıktık açık alınla on yılda her savaştan;  
On yılda on beş milyon genç yarattık her yaştan;  
Başta bütün dünyanın saydığı başkumandan,  
Demir ağlarla ördük anayurdu dört baştan.  
Türk'üz: Cumhuriyet'in göğsümüz tunç siperi;  
Türk'e durmak yaraşmaz, Türk önde, Türk ileri! marşıyla

23 Nisanlarda"  
"Ankara'nın taşına bak  
Gözlerimin yaşına bak  
Biz düşmanı esir ettik  
Şu feleğin işine bak  
Pek şanlıyız" marşıyla

19 Mayıslarda

"Gün doğdu hep uyandık ,siperlere dayandık  
İstiklalin uğruna al kanlara boyandık"  
Sandılar Türk uyudu  
Ata cenge buyurdu  
Türkün asker olduğunu  
Dünyaya duyurdu"  
Milletimizin düşman işgalinden kurtulduğu Kurtuluş bayramlarında  
"İzmirin dağlarında Çiçekler açar,  
Altın güneş orda sirmalar saçar  
Bozulmuş düşmanlar yel gibi kaçar.  
Yaşa Mustafa Kemal Paşa,yaşa  
Adın yazılacak mücevher taş. marşıyla



Ondan öğrendiğimiz daha nice marşlarımızı  
Ayaklarımızı rap rap son kuvvet vura vura  
Ne güzelde ip gibi sıra sıra gururla yürürdük sanki dünyayı feth etmiş gibi

Bir anda bir sesle irkildim "Çocuklar çabuk sıraya"  
Evet işte tam kendisi  
Bu ses benim öğretmenimin sesiydi  
40 yıl geçsede sesini bile unutmamışım  
Hemen koşuşturmalar başladı tören alanına  
Ne çabuk da sıraya girerdik ne güzel öğrenmiştik her şeyi  
"Günaydın çocuklar" dedi öğretmenim  
Bayrak göndere çekilecek der demez  
İleri atıldı direğe yapıştı yine her zamanki gibi Ahmet  
Artık hazırдық ,kolları uzat ,hizaya gel, rahat, hazır ol ,dikkat komutlarının ardından  
Yine "İstiklal Marşımızı gür bir sesle dosta düşmana duyururcasına söyleyelim "dedi  
Marşımızın ardından "Andımızı kim söylettirecek" dedi  
Ben dedim parmaklarımı havaya ta en yukarı kaldırdım  
Gel Gülbeyim dedi bugün sıra sende sen söylettir  
İşte geldim en öne heyecanım son dorukta kalbim pır pır atıyordu  
Son derece azimle ve kararlılıkla bağurdım  
Türküm, doğruyum, çalışkanım,  
İlkem: küçüklerimi korumak, büyüklerimi saymak, yurdumu, milletimi özümnden çok  
sevmektir.  
Ülküm: yükselmek, ileri gitmektir.  
Ey Büyük Atatürk!  
Açtığın yolda, gösterdiğin hedefe durmadan yürüyeceğime ant içerim.

Dedikten sonra son kuvvetle "Ne Mutlu Türküm Diyene"dedim ve koşarak yerime  
geçtim  
Şınafa girdik mendiller masada eller mendilin üzerinde temizlik kontrolü  
Önlüğüm siyahtı birazda büyüktü abimden bana kalmıştı  
Çantamda siyah poşetten di  
Yırtılmaması için gözüm gibi bakardım  
Ayaklarım kara Ankara lastiği sadece yakalığım beyazdı  
Tahtamız kara ve tebeşir tozluymuş ,tahta silgimiz keçeydi  
Masa ile sıralarımızda karaydı  
Herşeyimiz siyahtı, karaydı ama umutlarımız hep beyazdı , geleceğe yarınlara  
Herşey doğal ve bize aitti bizdendi  
Ne varsa Ayşe,Fatma ,Ali ve Mehmetin nasırlı ellerinden  
Anadolunun ,ana babalarından alın terinden bizden,özden geliyordu  
Derken, dersimiz Hayat Bilgisi Konumuz " Öğretmenler Günü" dedi öğretmenim  
Ne güzelde ses tonu vardı hayrandım ona onun gibi olmak istiyordum  
Babam ve anama hep okumak öğretmen olmak istediğimi söylüyordum ...  
Ne zaman sabah olmuş ne çabuk uyandım oysa güzeldi gördüklerimiz  
Yine her gece gibi bu gecede rüyama girdi  
Aklımdan çıkmayan o ilkokul günlerim ve sevgili öğretmenim  
"Öğretmenim canım, benim canım benim"  
Seni ben pek çok pek çok severim.  
Sen bir ana, sen bir baba,  
Her şey oldun artık bana.  
22.11.2018  
Pazartesi saat:12.00

Gölbey Yılmaz

## **Bırakın**

Çekilin yolumdan huzura varayım  
Gariplerin acısına derman sarayım  
Yıllar yılı çileyle örülen kalpleri  
Bir sükunu felaha kavuşturayım

Verin yitik duygularımızı  
Ruhun hürriyetine sarılayım  
Gülüşlerin en zirvesinde  
Bir ömrü saadet süreyim

Çözün ayağımdaki prangaları  
Yarınlara kanat çırpayım  
Uçsuz bucaksız memleketimin  
Güzelliklerine ayak süreyim

Bırakın beni bana  
Kendimi kendimde bulayım  
Bir güz akşamında  
Sevinç göz yaşlarımla ıslanayım.

Gülbey Yılmaz

## **Bilal Hocam**

Eğitim aşığı değerli hocam Bilal  
Ekmeğini sonuna kadar etti helal  
38 yıl durmadan çalışıp didindi  
Davası güzel bir gelecek içindi

Güzel Şiirlerle her zaman  
aldı türküleri sazınan  
Çoğu zaman sustu, z konuştu  
Aşkı vatan ve Bayrak oldu

ğrencilerine bazen kızdı  
Bazende bir sınır çizdi  
Ama her an yürekten sevdi  
Öğrencileri onun için nadide bir değerdi

Zamanı gelince ayrılma vakti  
Duyunca gözlerden yaş aktı  
Son sözü yine tarihe düşen dersti  
"38 yılın ardında kalan ayak izlerim ğrencilerimdir"  
dedi ve hüzünle ayrıldı aramızdan.

Gülbey Yılmaz

## Bilemedim

Saat 14.50 her şey güzeldi mutluydum,  
3,5 yaşımın tüm masumluğuyla oynuyordum  
Saat 14.51 de aniden gürültü koptu  
Neler olduğunu, yaşandığını bilemedim.

Artık, herşey hareket ediyordu  
Bir yolculuk başlıyordu sanki  
Nerede duracağını bilmediğim  
Nerede biteceğini hiç bilemediğim

Sanki birileri evimizi yıkmaya çalışıyordu  
Yada bir tren mi geçiyordu yakından bilemedim  
Bilemezdim ben daha çok küçüğüm  
Çok kötü ama çok korkunç, nedir bilemedim

Hiç mi hiç bu kadar korkmamıştım  
Ayda, Ayda kızım diye diye  
Çığlık çığığa annemin koşuşunu hatırlıyorum  
Annem bana koştu ben ona ama... ne oldu bilemedim

Dünya üzerimize göçtü sanki  
Annem, daha bana ulaşmadan koparıldık  
Annem benden, ben annemdem...  
Yaşadığımız deprem miş, bilemedim

Bilemedim neden ordan oraya savrulduğumu  
Bilemezdim ilk defa anneme, onun kokusuna  
Ulaşamamanın ne demek olduğunu...  
Son görüşmemizmiş hiç bilemedim

Bilseydim ona koşar kollarımı beline sarardım öper koklardım  
Anne Annem der tüm apartmanı yıkardım sesimle  
Babamı ararken gözlerim, birden gündüz geceye döndü  
Bayılmışım.... Günler geceler geçti, neler oldu bilemedim

Anne, baba diye çok sayıkladım,  
Seslendim, bağırdım çığırdım, duyuramadım  
Kimse ses vermiyordu niye...  
Neden yalnızım, nerdeyim bilemedim

Nereye gittiniz, neden duymuyorsunuz beni,  
Çekilin üzerimdeki yığınlar, ne olur...  
Kaldırın taşları üzerimden hadii ...diye ünledim  
Yaşananlar gerçek mi, yoksa rüyamı, bilemedim

Bir depremi yaşadığımı  
Enkaz altında olduğumu  
Annemi kaybettiğimi...  
Varla, yok arasında olduğumu bilemedim ve bilemezdim

Bir gün burdan kurtulacağımı

Uzaklardan ta Tunceliden İzmire,  
Tüm Türkiyeden abilerin, ablaların  
Bana açılacak Tuneli bulacaklarını, bilemedim

Bir sesle irkildim , Elimi tutan bir Abinin...  
Tüm abilerin, ablaların 91 saat boyunca  
Uykusuz ve yorgun benim gibi, canları aradıklarını Benimle hayata tutunacaklarını,  
bilemezdim

Tekbirler yükseldi, rüyadaydım herhalde  
Elimi tutan Abim de sanki  
Annemin babamın kokusu vardı üzerinde,  
Sarıldı bana ve sarıldık hayata,

Tutunduk tüm Türkiyemin ellerine,  
Tıpkı Elif kardeşim İdil ablam gibi  
Sıkıca tutunduk yarınlara  
Sevinç gözyaşları deprem gibi yağıyordu,

Alkışlar en ünlü sanatçıdan bile daha kuvvetli ve fazlaydı  
Mutluluğun bu denli yoğun yaşandığını  
Çok daha sonra öğrendim.  
Ve ben gülümsemişim onlara gülümsemişim tüm Türkiye.

Gülbey Yılmaz

## **Birgün**

Beni zorlama bu günlerde  
Derde derman bulunmaz zamanlardayım  
Bekle gün gelir kırarım sinsi esaretimi  
Haykırırım Turan ellerine cesaretimi  
Dökerim Tunaya gözyaşlarımı  
Umman olur sığmam dört kıtaya  
Taşarım ,yıklarım Çin seddini  
O ellere dikerim kutlu hilal sancağını  
Selam eylerim tüm cihana Türk ceddini

Gülbey Yılmaz

## **Birileri Binleri Var**

Görev aşkı ile heran yanan  
Yanardağ yürekli cesur  
Cepheden cepheye yol bulup koşan  
Savaşan birileri binleri var

Ezan okunsun diyen  
Vatan kurtulsun diyen  
Millet var olsun diyen  
Birileri binleri var.

Bu yolda emek veren,  
Can veren, kan veren  
Bir ölüp bin dirilen,  
Birileri binleri var.

Kelle koltukta gezen  
Can verip toprakta yatan  
Sen yaşasın soyun sürsün diye  
Şehit olan gazi olan birileri binleri var.

İstiklal Marşımız, Andımız okunsun diye  
Ay yıldızımız gönderde dalgalansın diye  
Bağımsızlık payidar kalsın diye  
Gögsünü siper eden birileri binleri var.

BAYRAK, VATAN, EZAN diyen  
Bu uğurda toprağa düşen  
Sanki o an onlara gel diyen  
Emir veren, birileri binleri var.

Banaz:24.11.2010

Gülbey Yılmaz



## **Bize Göre Değil**

Bize göre değil  
Bu amansız düzende yaşamak.  
Bize göre değil  
İhanet azabıyla yaşamak.

Bize göre değil  
Buralarda durmak.  
Gitmeli, kurt misali  
Hürriyete, özgürlüğe kavuşmalı.

Gerektiğinde dağları, sınırları aşmalı...  
Kardeşlik her şeye rağmen ,  
Düşmanın fitnecilerin oyunlarına inat yaşatılmalı...  
21.yüzyıla Türk İşlam mührü vurulmalı.... (G.Y.)

Gülbey Yılmaz

## **Bizim Çocuklar**

Bizim çocuklar, bizim yiğitler,  
Vatan adına hep ön safta,  
Hep en önde durdular  
Vede duracaklar mahşere kadar,  
Çakala karşı bir kurt misali  
İnadına asilce vede hürce.  
Bir tan vakti doğacaklar  
Küllerinden, köz olacaklar,  
Tertemiz bir sevda ile el ele verip,  
Meydanları, karanlıkları aydınlatıp,  
Kutsi bir aşkın narıyla yanıp tutuşacaklar.

Gülbey Yılmaz

## **Cengiz Baktemur**

Omuzunda paltosuyla çıktı meydana  
Gürledi gök gibi Baktemur  
Derdi vatan, aşkı milletti  
O aşkla devleşti Baktemur

Gelişiyile aydınlanırdı gök kubbe  
Sanki bir hilaldi Baktemur  
Seyyid Battal Gazinin  
İzinden giderdi cesur Baktemur

Ülkü peşinde koştu  
Bir gün yılmadı Baktemur  
Zindanlar dar geldi  
Sığmadı yiğit Baktemur

Seherde giderken darağacına  
Kuran ve Bayrak dedi Baktemur  
Sevgililerini öptü koydu başına  
Son kez el sürdü Baktemur

Başına giydiği Kûlahı  
Çıkarmak istemedi Baktemur  
Şehpaya öylece adımını attı  
Başına geçirdi urganı Baktemur

Ölüme meydan okuyan  
Nice civanlardan biriydi Baktemur  
Boynunda ülkü yaftasıyla iki kere infaz  
Yaşayan ana kuzusuydu Baktemur

Gülbey Yılmaz

## Çanakkale

Bir zamanlar Onbeşimde bir yar sevdim adı Çanakkale  
Hiç unutmadan her gece seni bekledim sahilde Çanakkale  
Bambaşka bir tutku bambaşka bir yangın Çanakkale  
Sevdamız tarihe kurşunla yazıldı yan yana Çanakkale

Az sonra ağır bir mücadeleden geçeceğiz sen ve ben Çanakkale  
Bu yüce ve kutlu savaşın ardından belki yok olacağız Çanakkale  
Lakin şu bir gerçek sen ve ben düşersek eğer Çanakkale  
Bilki bayrak,millet ve vatan düşer Çanakkale

İşte önde bir kahraman yürüyor hain üstüne Çanakkale  
"Ya İstiklal Ya Ölüm" nidalarıyla tüm Mehmetlerle Çanakkale  
Hürriyete giden yolda yok olmak da var var olmak da var Çanakkale  
Düşmanı her karıştan silmeden inan bize rahat yok Çanakkale

Nice kahramanlar şehit düştü senin sinende Çanakkale  
Vermiyor vermeyecek bir karış çakıl taşı senden Çanakkale  
Kanlı çatışmaların yaşandığı bu savaşta galip olacağız Çanakkale  
Bayrak ve sancak dalga dalga kanla dalgalanacak tüm yurttta Çanakkale

İşte o günden bugüne atalardan yadigarsın sen Çanakkale  
Senin için hala şehit ve gaziler veriyoruz her daim Çanakkale  
Senin destanını kazıdık şu minicik yüreklerimize Çanakkale  
Seni her zaman yaşatacağız tüm kalbimizde Çanakkale

18 Mart 2015

Gülbey Yılmaz

## Çöğürlüm

Ey benim güzel köyüm  
Doğduğum,büyüdüğüm  
Yüreğimde hissettiğim  
Unutamadığım çöğürlüm

Beni duymazmısın  
Seni andığımda  
Seni hayal ettiğimde  
Yada gözlerimi kapattığımda

Yoksa çögürlerin kurudumu  
Yoksa Avuluk akmaz mı oldu  
Yoksa sen de mi yaşlandın  
Yoksa göz pınarların kurudumu

Ne olur cevap ver  
Ne olur seslen  
Ne olur bir gün rüyama gir  
Göreyim Alanı, Harman yerini

Çok zaman geçti görüşmeyeli,dertleşmeyeli  
Yeni çesmeyi,eski çesmeyi  
Ulu Sögüt agacını,eski camiyi  
Unuttum zannetme hep aklımda

Eger nasip olurda görürsem  
Bir gün gelirden sana dönersem  
Gönlüme ferman verirsem  
Toprak kokan yağmurunda sana doymak istiyorum

Çogu zaman aklıma  
Kırık dökük camlarıyla,sıralarıyla  
Hatıraları anlatan kara tahtasıyla  
Kurumuş,yıkılmış kavakların çevrelediği okulum gelir

Keske gücün yetsede  
Değişebilse senin alın yazın çöğürlüm  
Tekrar dönsek o eski yıllara  
O günü bayram ilan etsek bütün dostlara

Gülbey ne desin daha  
Söylemekle bitmez bu dertler  
Gelin köylüler bir olalım  
Hep birlikte Alanda çadır kuralım

02.06.2008

Gülbey Yılmaz

## **Deli Gönül**

Halil ESENDAĞ'la Selçuk DURACIK esti bir seher yelinde  
Türk islâm ülküsü dillerinde  
Gittiler gittiler gülerek cennete  
Asla kimseye yeltenmediler minnete

Yağmur ciseliyordu ağırdan  
Allaha gidiyordu iki civan  
Hoca da ürkmüştü o an  
Tekbirler yükseldi karanlık avludan

Darağacında kıyıldı nikahlar  
Boynumuza asıldı yaftalar  
Yürekleri dağladı idamlar  
Köşelerde gizlice ağladı analar

Sevdaları kaldı bize yadigar  
Hayaller geride ümitler ilerde  
Vuslat olursa günün birinde  
Sarılmak ağlaşmak ister şu deli gönül

Gülbey Yılmaz

## **Dinle**

Sakin ol Karadeniz sakın  
Çünkü gelen son ordusudur Türkün  
Yol ver Bandırmaya yol  
Çünkü gemideki lider Mustafa Kemal

Şimdi Samsuna çıkmanın zamanı,  
Neden diye sorma dinle.

Dinle çünkü heyecanlar ortak,  
Duy çünkü yürekler aynı çarpar,  
Gör çünkü Davalar ortak,  
Bak çünkü damarlardaki kan asil,  
Bilesin çünkü hedefler bir,

Oku çünkü tarihler bir,  
Korkma çünkü gönderdeki Bayrak bir,  
Gururlan Çünkü vatan aynı,  
Eğil ,diz çok çünkü kible bir ,

Dinle çünkü dillerdeki Marş aynı,

Savaş çünkü vatan tehlikede

İnan çünkü Kurtuluş yakın

Bil çünkü Kahramanın adı Mustafa Kemal.

Gülbey Yılmaz

## **Enver Paşa ( Şehid-i Âla)**

Çegan tepeden beyaz atla selam eyler Turana  
Élinde hilali, Serdengeçti Gazi-i Namdar Enver Paşa  
Kurtuluş ışığı parlar ata yurdum Türkistanda  
Bundan gayri bize ne gam ne tasa

Savaşların Turan komutanı kahramanı subay  
Kutlu mücadele de ne bir yıl nede bir ay  
Trablusgarbı, Çanakkaleyi, Sarıkamışı da say  
Destanlaştı tarihte Şehid-i Âla bir Türk Kurmay

Şehitler Kanı ile sulanmış Turan adlı vatani  
Aziz bil bu soyun damardan bayrağa akan kanını  
Esirgeme sakın Türke kefen biçene kem lafını  
Unutma ,unutturma Turan başkomutanı Enver Paşanı

Gülbey Yılmaz



## **Eren**

Bugün 23 Nisan sen yoksun Eren  
Hesap sorulmalı sana kıyan elden  
Yıllar geçtikçe derinleşen sızı  
Hafiflermi acep şu bedenden

Gülbey Yılmaz

## Eski Dostlar

Bizim oralara yağar lapa lapa Kar,  
Zirvede dalgalanır beyazlar içinde ay yıldızlı yar  
Soba başında bir çay demlenir  
Demlendikçe gönül vefalı eski dostları arar.

Geçmişe doğru aralanır o an zamanda yolculuk kapısı  
Hasretle girilip ilerlenir çözülür gizli mahzenin sırrı  
Bugünlerden ışınlanır, hızlıca duygular dünlere  
Eski dostlarla sarılır dermansız deşili yaraları

Sihhat bulur bu deryalar dolusu dertler  
Huzur dolar o uzun ve ayaz kışta geceler  
Gözler kapanır o an sanki hiç açılmayacak gibi  
Eski Dostlar ahde vefadan nöbetçi asker misali başında bekler. Gy

Gülbey Yılmaz

## Evde 23 Nisan

Bu ilk evde 23 Nisan  
Hep birlikte ataları an  
Okul olmasada inan  
Bayrama sevinir insan

Bugün 22 Nisan hazır okulumuz  
Yarın akşam 21.00' de balkondayız  
Sen ben, siz, biz bağımsızlık için varız  
Hürriyet olmazsa biz nasıl yaşarız

Davran sen de gel çık pencereye  
Vatan Millet için verelim el ele  
Sallayalım al sancağı göklere  
Bir saygı sunalım gidenlere

Sen Türk çocuğusun ya  
100.yıl aşkına çık balkona  
Kimse yan bakamaz sana  
Egemenliği yaşa doyasıya

Gülbey Yılmaz

## **Ey Oğul ! (oğullarıma ve Tđm Öğrencilerime )**

Ey Oğul,Sen sen olmaktan korkma !  
Bilesin ki ,bir ımđr boyu rol oynanmaz.  
Tembellikten kendini sakın !  
Her Őeyini alın terinden kazan.

Ey Oğul,Ananı babanı sev say !  
Bir gđn bile kapıya baktırmaktan sakın !  
Dđnyanın cazibesine kapılma,  
Bu devranın sona ereceğini unutma sakın !

Ey Oğul,Oku ve okut !  
Eğitimden ,öğrenmekten vazgeçme sakın !  
Vatanı ,Milletini sev, öğren !  
Bayrağı,sancağı yđređinden dđŐürme taşı !

Ey Oğul,inançla yoluna devam et !  
Yolların bir sonu olduğunu unutma sakın !  
Vuslat anının umudunu yaşa !  
Karamsarlığa ,yeise dđŐme sakın !

Gđlbey Yılmaz

## **Ey Sarıkamış**

Ey Sarıkamış Sarıkamış  
Düşman yine canına susamış  
Bu vatan için tekrardan  
Harekete ,ayağa kalkılacakmış

...  
Sorgusuz teslim olmuştuk  
Karşılıksız sevmiştik  
Sen de bende bu uğurda  
Nice vatan evlatları vermiştik

Ey Sarıkamış!ın oğlu usanmadan çık yola  
Bu yolda verme hiç mola  
Kem gözlere inat  
Dostlarla gir kol kola

Unutturmayacağız vatanın kutsallığını  
İndirtmeyeceğiz hilal ile yıldızımızı  
Dağa, taşa, Kars'a Sarıkamış'a  
Yazdıracağız yüce Türk milleti  
Banaz 09.01.2011

Gülbey Yılmaz

## **Ferhat Abim**

Gönlümün Başkanı Ferhat Abim

Hani Ferhat abi mücadeleden hiç yılmayacaktık  
Düşmana sahayı bırakmayacaktık  
Bak senin için toplandı herkes  
Hadi kalk son bir defa gönlümün başkanı

Seninle şenlenirdi ocağımız,yuvamız  
Gelişinle hız kazanırdı sevdamız  
Hiç yapamadığımız şeyleri ,azminle  
Yapardık senin yanında gönlümün başkanı

Bir çocuğun babasına kavuşma anı gibi  
Bir anda titrerdik sen gelince  
Gülüşün ömre bedeldi bizim için  
Hadi yine sevindir bizi gönlümün başkanı

O masum duruşun bize çok şeyler anlatırdı  
Konuşmasan da anlardık seni gözlerinden  
Bu ayrılık mahvedecek inan bizi  
Hadi bir el sallla gönlümün başkanı  
8 Aralık 2011

Gülbey Yılmaz

## Fırat'ım

Fırat Nehri gibi  
Coşkun coşkun aktı Fırat'ım  
Kahpelere hainlere  
Meydan okudu Fırat'ım

Yılmadan mücadeleye  
Korkusuz koştu Fırat'ım  
Tarihten ender gelen  
Bir kahramandı Fırat'ım

Anadoludan doğan  
Bir güneşti Fırat'ım  
Kutlu sancaktaki  
Hilalin biriydi Fırat'ım

Fuat Mahirle Özlemin  
Yegane gülüydü Fırat'ım  
Turan ordusunun  
Yiğit Bozkurtuydu Fırat'ım

Adını destanlara  
Altınla yazdırdı Fırat'ım  
Aziz Şehitlerin otağına  
Bağdaş kurdu Fırat'ım Gy.

Gülbey Yılmaz

## Gece Yazıları

Karanlık gecelerde yol bulurduk hilallerimizle  
Aydınlanırdı yüreğimiz vatan aşkıyla  
Koyvermiştik kendimizi yarınlarımıza aldırmadan  
Senin sevdana ey nazlı ey şanlı sancağım

Gittikçe üşüyorduk o Sibiryaya soğuklarında  
Unutmuştuk yaşayamadığımız çocukluğumuzu  
Hayalde kalmıştı sek sek oynadığımız sokak  
Bir anda delikanlı alperen oluvermiştik mecburen

Her gece duvarlara mhp yazmakla geçerdi zaman  
En güzel hilalleri çiziyorduk yasak hanelere  
Bekçi amcaların düdüğü sesleriyle irkilirdik  
Bir kovalamaca ,bir kaçış başlardı yırtık pabuçlarımızla

Birgün olsun yılmadık hep kavga ettik  
Düşmana sokakları dar ettik inadına yazdık inadına direndik  
Bayrağı yere hiç düşürmedik lekeletmedik  
Hep el üstünde tuttuk hep gönderde tuttuk

Bu davaya biz başkoyduk hemde ebede kadar  
Yollar bitsede yıllar boyu filizler sürecektir  
İş başa düşünce kahramanca direnmek meydan okumak  
Korku denen tabuyu yıkmak görevimizdir bizim ey yiğit Bozkurtlar.

16.05.2011

Gülbey Yılmaz



## Gidenlerin Ardından

Gidenlerin ardından göğe bir sancak yükselir,  
Al mı al semada sonsuz gururla dalgalanır,  
Düşman bizim pes edip biteceğimizi sanır  
Bilmez ki, her giden kahramanın yerini, bini alır.

Gidenlerin ardından Anadolu'da Tekbirler yükselir  
Son ses Ya Allah Bismillah Allahü Ekber  
Vatansızlar bizim korkup yıldıgımızı sanır  
Bilmez ki, giden her Mehmedin yerini, bini alır

Gidenlerin ardından tabutun üstüne bir al serilir  
Al mı al rengi Şehidin kanından alır  
Kansızlar bizim kanımızın akıp tükeneceğini sanır  
Bilmez ki, akan her kan , al sancakta yerini alır

Gidenlerin ardından bir ana ağıdı yakılır  
Dünyada şehit Oğula son isteği sarılıştır  
Çakallar, bizim kınalı koçları yok ettiğini sanır  
Bilmez ki, giden kınalı kuzuların yerini, bini alır

Gidenlerin ardından bir evlat öne koşar  
Şehidin resmine son defa selam durur  
Hainler, evlatların yalnız kalacağını sanır  
Bilmez ki, mazlumların ahını , Allah alır

Gidenlerin ardından, üniformalı eşi hazır olur  
Şehidin ardından metanetini korur  
Alçaklar, şehide sevdanın son bulacağını sanır  
Bilmez ki, ebede kadar hicranın yerini, özlem alır

Gidenlerin ardından bir baba sessizliği bozar  
"Üzülmeysin kader bu, Vatan, Millet sağolsun" der  
Soysuzlar , bizi Milletçe tarihe gömeceğini sanır  
Bilmez ki giden her Türkün, yerini bin Türk alır. G.y

Gülbey Yılmaz

## **Gidersem Bir Gün**

Bak kaldım dağ başında  
Kar yağdı sağıma başıma  
Gidersem bir gŸn sevdiğim  
Garip gitti yazdır mezar taşıma

Ağladım sızladım duymadın  
Mektup yazdım okumadın  
Gidersem bir gŸn sevdiğim  
Gözyaşları seldi yazdır mezar taşıma

Güzelliğe meydan okurdu gözlerin  
Yıkıp geçerdi sitemli sözlerin  
Gidersem bir gŸn sevdiğim  
Küs gitti yazdır mezar taşıma

Köy köy dolaştım peşinden  
İzini sordum dosttan eşten  
Gidersem bir gŸn sevdiğim  
Gözü yolda kaldı yazdır mezar taşıma

Aşkınla gŸn gŸn solduğumu  
Deli divane olduğumu  
Gidersem bir gŸn sevdiğim  
Mecnun öldü yazdır mezar taşıma

şiirler sözler yazdım  
Yıllarca adını sayıkladım  
Gidersem bir gŸn sevdiğim  
Aşık gitti yazdır mezar taşıma

GŸlbey Yılmaz

## **Görürüm**

Dünü,günü öğrenir ,  
Gideceğim yönü bilirim,  
Yolu tanır, görür ,  
Dağdaki izi bulurum  
Ayı görür ,izlerim  
Sancaktaki hilali bilirim  
Tarihi okur,anlarım  
Atamdan yarını tanırım  
Şehitleri ,gazileri tanır  
Vatanı canımdan aziz sayarım  
Hürriyeti korur,savunurum  
Buna göz koyanı hain sayarım

23 Şubat 2017

Gülbey Yılmaz

## **Güzel Türkistan!**

Güzel Türkistan!  
Güzel Türkistan sana neden kıydılar  
Yoksa kimsesiz arkasız mı sandılar  
Dağlarında gezip ulumaz mı Bozkurtlar  
Direnmez mi Teomanlar , Mete Hanlar

Gökçe ay yıldız bayrağına mı saldırdılar  
Oğul , kız, Ana , babalara mı vurdular  
Ana yurdumu al kanlara mı boyadılar  
Soyumuza , vatanımıza göz mü koydular

Başbelası bu zalim yılanı Çinler  
Göge degen Çin Seddine mi güvendiler  
Surlarını aşılmaz , yıkılmaz mı sandılar  
Atam Türk Hunları unuttu mu bunlar

Kaşgar eli ağladı, Urumçi elleri ağladı  
Yaralarınız öz gardaşınız Gülbeyi dağladı  
Acılar, ızdıraplar arşı alayı sardı  
Uygur Türk illerinde ağıdımız yankılandı

Gülbey Yılmaz

## Hadleri Bildirilmeli

Sinsice gaflet sardı dört bir yanı  
Al sancağa kirli kanlı eller uzandı  
Şanlı ve büyük Türk Milleti  
O gece yıktı geçti büyük zilleti

Cesur yürekler ileriye atıldı  
Meydanlarda kahramanlar ölümüne çarpıştı  
Aktı kanlar gitti uğruna nice canlar  
Vatansızlar bu ulvi duygudan ne anlar

Üzerinden geçerken kurşun yağmuru  
Büyük bir imanla siper etti vücudunu  
Ölmeyi göze aldı vazgeçti bedenden  
Geri dönmeyip yürüdü atasının izinden

Def eylerken o gece kanlı hainleri  
Vatanın kıymetini anladı birileri  
Hala bilmeyenler varsa çok geçmeden zaman  
Hadleri bildirilmeli hiç verilmeden aman.

Gülbey Yılmaz

## Helal Dedi Annesi Sütüne

Helal Dedi Annesi Sütüne

Helal dedi annesi sütüne  
Ali'm koştı düşman üstüne  
Kanı dökülürken al sancağa  
Şehit ateşi düştü Banaz Koca Oturak'a

Helal dedi annesi sütüne,  
Ali'm sardı vatanı , yüküne  
Kanı düşerken toprağa  
Ağtlar kar olup yağdı Banaz Koca Oturak'a

Helal dedi annesi sütüne  
Ansızın kahpe kurşun yağdı Ali'm üstüne  
Son nefesini verirken aziz vatana  
Tekbirler dillere doldu Banaz Koca Oturak'a

Helal dedi annesi sütüne  
Ali'm taht kurdu şehit köşküne  
Naaşı konulurken ata yurduna  
Toprak beyaza büründü Banaz Koca Oturak'a

Gülbey Yılmaz

## **Kahraman Oğuz Soyu**

Bırak ürsün dursun hainler  
Bu kutlu yolda onları kim dinler  
Mazide de kuruldu hep engeller  
Sonunda hep gelmedi mi o kutlu zafer

Mevlam neylerse hep güzel eyler  
Hiç tasalanmayın siz yiğit beyler  
Şanı büyük ünü cihana yayılı  
Bu milletin her zaman son sözünü  
Kahraman Oğuz soylu Türk söyler .

Gülbey Yılmaz

## **Kanım Kara Karıştı**

Kanım kara karıştı aktığı yerde  
Yaşlar sel oldu gözlerde  
Naaşım ülkü erlerinin elinde  
Gideriz hep birlikte cennete

Katiller gezmesin bu ellerde  
Bozkurtlar düşmesin ayrı derde  
Fitnecilk yoktu bizim Serde  
Biridik ya Ocaktaki yeminde

Hatıralarımız kaldı dün de  
Unutulmayız sanırdık bizde  
Unutulduk maalesef kaldık dillerde  
Birtek yaşarız Teşkilatta ki resimde

Gülbey Yılmaz



## **Kır Kolunu( Şehitler anısına )**

Kır Kolunu  
Şehitler gelir ardı sıralı  
Hepsi Türk bayrağına sarılı  
Bir mahsun ana ile bebek  
Ağlıyor yürekten derin yaralı

Toprağa düşen bu canlar  
Sinemden akan oluk oluk kanlar  
Geride bir acılı ağıt ile hüznün  
Sarıyor yurdu bu aralar

Ağla şehit Anadolüm ağla  
Başına karalar bağla  
Seni üzen kalleşleri bulduğun an  
Gözlerini kızgın demirle dağla

Saldır dağlara ,ovalara bul inini  
Yok et ,kır kolunu elini  
Şafak sökerken ulu meydanda  
Şallandır yağlı urganda hainleri.

G.Y  
(04/10.2018 23.00 )

Gülbey Yılmaz

## Mazi

Gönül hicranla dolar mazi akla düşünce  
Hele birde insan sınırsız sevince  
Yürek burkulur gizlice ta derinden  
Anılardan bir an bir sayfa görünce

Giden yıllar asla dönmez ey dost  
Sen tüm sevdiklerini her zaman hoş tut  
Her ne kadar sana ızdırap versede yalan yüzler  
Fani dünyanın kötülüğünü inadına sen unut

Bir kenarı solan şu güzel resimde  
Sen de çok eskidin bende  
Ata yadigarı bu yitik handan  
Göçeceğiz elbet hiçbir şaysız o son günde

Bana hicran, sana gülmek yakışır  
İçim buruk olsada kalbim dost için çalışır  
Göçtü gitti artık anla ,ne Gül kaldı ne Bey  
Göreceksin ,geçen zaman sensizliğe de, bensizliğe de alışır  
30.01.2013

Gülbey Yılmaz

## Mehmedim Can Askerim

(şehitlerimize)

Gözünü kırpmadan atıldın ileri  
Hiç arkana bakmadan  
Senden öncekiler gibi  
Koştun Mehmedim can askerim

Boğuştu saatlerce hainlerle  
Kahramanca ,yiğitçe mertçe  
İnadın ve azminle saatlerce  
Çarpıstın Mehmedim can askerim

O anda bir ateş  
Seni can evinden yaraladı  
Kurşun yangını acıya rağmen  
Hala yürüyordun hain üstüne  
Mehmedim can askerim

Ama bitiyordu artık dermanın  
Dünyaya ateş kırmızısı gözlerinle bakıyordun  
Yere düştüğün o anda bile  
Kurşun sıkıyordun Mehmedim can askerim

Şimdi uzanmış vatan toprağına yatarken  
Son nefesini alıp verirken  
Yanına düşen son el bombasını  
Nasıl da alıp hain üstüne attın  
Korkmadan Mehmedim can askerim

Sen artık şehitsin Mehmedim  
Bizim için al kanlara boyandın  
İsmin artık büyük sen bir kahramansın  
Şehitsin cennetliksin Mehmedim can askerim

Şimdi nasıl duyuracağız  
Senin şehitlik haberini  
Oğlunuz hainlerle girdiği çatışmada .....  
Diyemiyorum Mehmedim can askerim

Mehmetçik arkadaşların hepsi yanında  
Hepsinin gözü yaşlı  
Ama sen hiç dertlenme günün birinde  
İntikamını alacaklar Mehmedim can askerim

Memleketini tam on ay önce görmüştün  
Belki o zaman bilmiyordun şehit olacağını  
Bilmiyordun anani babanı ve bizleri ağlatacağını  
Bunu hiç beklemiyorduk Mehmedim can askerim

Asker ocağından ana ocağına  
Sen şimdi o çok sevdiğin evindesin  
Annen baban hem ağlıyor hemde gurur duyuyor  
Oğlumuz vatana fedâ olsun diyorlar  
Mehmedim can askerim

Askerden gelince evlenecek yuva kuracaktın  
Mutlu olacak çocukların olacaktı  
Vatana asker lazım diyordun  
Olmadı ,olmadı be Mehmedim can askerim

Sana ağıtların en iyisi bile kafi değil  
Bu ızdıraba can dayanmaz  
Senin öcünü mutlaka ve mutlaka alacağız  
Tasalanma Mehmedim can askerim

Bütün tanıdıkların ve tanımadıkların geldi yanına  
Seni uğurlamaya yolcu etmeye  
Yakalarında senin en yakışıklı resmin  
Takılı Mehmedim can askerim

Tabutuna sarıldı al bayrağımız  
Sağına soluna geçti askerimiz  
Yürüdük hep beraber dedenin yattığı yere  
Ona komşu oldun bak Mehmedim can askerim

Yatacağın yer rahat olsun  
Mekanın cennet olsun  
Bizleride şefaatten mahrum etme  
Şehidim Mehmedim can askerim

Sen şimdi gül bahçesinde  
Biz ise dikenli yollarda  
Gün gelirden karşılaşırsak  
Ne olur bunun için mi savaştık deme  
Yazıklar olsun deme Mehmedim can askerim

09.10.2008 düzeltme:13.09.2009 saat:02.00  
Gaggenau saat:10.34

Gülbey Yılmaz

## Metin

Uzakta bir dostun aniden gidişinin,  
Mevlaya kavuşmasının hüznü yüreğimi sızlattı.  
"Yağmurun şiddetle yağdığı zamanda,  
Bulanan suların arındığını görmeden mi gidiyorsun...  
Uzayıp giden ucsuz bucaksız aleme  
Bir haykırış atmadan sessizce mi yolculuğa çıkıyorsun...  
Gelmişken, Vatan toprağının kokusuna dayanamadın Uzanıverdin boylu boyunca demek  
ha...  
Aniden aramızdan bir nefeste gidişine nasıl dayanmalıyız...  
Helalleşmeye zaman tanımıyor bu Veda, bu ayrılış...  
Senin gibi Metin olmayı başarabilecek mi acaba arkada gözü yaşlı bıraktıkların. "

Gülbey Yılmaz

## **Mustafa Kemal Atatürk**

Gök Maviydi deniz gözlerin,  
Vurgun du kararlı sözlerin.  
İşaret ettiğin kutlu yolda,  
Yürüyüştedir tüm gençlerin.

Korkusuz du cesur yüreğin  
Bükülmezdi çelik bileğin.  
Eserlerin tümünün bekçisidir,  
Emanet ettiğin gençliğin.

Dillere destandır Kahramanlığın,  
Saygıyla anılır Komutanlığın.  
Düşmana korku dosta güven salan,  
Bir teminattı o varlığın.

Tüm Türkiye mi ıslatan,  
Yağmur değildi o gün yağan.  
10 Kasım 9.05 te dökülen,  
Binlerce yaştı gözden akan.

Gülbey Yılmaz

## Ne Mutlu Türküm Diyene

Hiçbir kimse kimseye "Ne Mutlu Türküm Diyene!" demek için silah dayamadı.  
Gururla söylendi yıllarca.

Bu asil ve aziz millet adını tarihin destansı sayfalarına altın harflerle yazdırdı.  
Esaret altında yaşamayı kendine ölüm saydı.

Korkmadı ,yılmadı ve bundan böylede bu gelenek asırlarca yaşatılacak.

Bu millet öyle bir millet ki ,Peygamber efendimizin övgüsüne de mazhar olmak için  
İstanbulu fetheden bir millet.

İşte hatırlanması gereken şanlı mazi ve kurulan devletler:

- 1.Büyük Hun İmparatorluğu: MÖ 220- MS 216 (Teoman)
2. Batı Hun İmparatorluğu: MÖ 48-MS 216 ( Pi)
- 3.Avrupa Hun İmparatorluğu: 375-469 (Balamir)
- 4.Ak Hun İmparatorluğu: 420-552 (Aksuvar)
5. Göktürk Kağanlığı: 552-745 (Bumin Kağan)
- 6.Avar Kağanlığı: 565-835 (I. Bayan)
- 7.Hazar Kağanlığı: 651-983 (Böri Şad)
8. Uygur Kağanlığı: 745-1368 (Kutluk Bilge Kül Kağan)
9. Karahanlı Devleti: 840-1212 (Bilge Kül Kadir Han)
- 10 Gazne Devleti: 962-1183 (Alp Tigin)
- 11.Büyük Selçuklu Devleti: 1040-1157 (Tuğrul)
- 12.Harezmsaşahlar Devleti: 1097-1231 (Kutbeddin Muhammed)
- 13.Altın Ordu Devleti: 1236-1502 (Batu Han)
- 14.Timur İmparatorluğu: 1368-1501 (Timur)
15. Babür İmparatorluğu: 1526-1858 (Babür)
- 16.Osmanlı İmparatorluğu: 1299-1922 (Osman Gazi)
- 17.Türkiye Cumhuriyeti 1923- (Mustafa Kemal ATATÜRK )

Kurulan bu devletlerden en sonuncusunda , birliği sağlamak için Türk adı gönüllere ve vatan sathına silinmeyecek bir ruhla yazıldı.

Ve atalarımız yine geri dönmeyi asla düşünmeyen bir inançla damarlarındaki asil kanın verdiği manevi ruhla dünyanın tüm milletlerine ders vererek en son anlı- şanlı kurtuluş destanını gerçekleştirdi.

Bizim sadece Osmanlı, Selçuklu ve Türkiye Cumhuriyetinden ibaret olmadığımızı öğrenmeli ve öğretmeliyiz.

Ne mutlu Türküm demesenzde demeyin ama ne olur saygı duyun! saygı duyun!

10.12.2018 G.Y

Gülbey Yılmaz

## **Neden, Niye Türküz**

Neden, Niye Türküz ?

Neden mi güçlüyüz?  
Çünkü biz Türküz.  
Neden mi övünçlüyüz?  
Çünkü asırlardır hürüz.

Neden mi yenilmiyoruz?  
Çünkü göklerde de var ordumuz  
Niye mi güveniyoruz ?  
Çünkü asildir bizim kanımız.

Neden mi korkmuyoruz?  
Çünkü Oğuzdur soyumuz.  
Niye mi sönmüyoruz?  
Çünkü ocaktır bizim yurdumuz.

Neden mi kaçmıyoruz?  
Çünkü Alparslandır atamız  
Niye mi fethediyoruz ?  
Çünkü Fatihdir sultanımız.

Neden mi geri dönmüyoruz?  
Çünkü Mustafa Kemaldir paşamız.  
Niye mi ölüme meydan okuyoruz?  
Çünkü peygamber makamıdır muradımız.

Gülbey Yılmaz



## Neler Oluyor

Hani dünyaya Türk İslam mührünü ve damgasını vuracaktık.  
Hani Türk illerinde Turan sevdasıyla toy eleyecektik.  
Nerde kızıl elma ülküsü,  
Nerde vatan ,bayrak ve millet için toprağa düşen o ruh.  
Ruhunuz gittiyse bedeniniz de mi gitti.  
Bu son kalede feth mi edilecek..  
Anadolu bizim yarımız olmaya devam edecekmi.  
Yoksa bölünüp lime lime edilip tarihten silinmeye namzet bir neslin bir devrin fertleri mi olacağız.  
Neden ayrışmalıyız.Birlik olarak tek yumruk olarak kalmak varken...  
Bize kimler kıyıyor...derdiniz ne...ne yapmak istiyorsunuz...  
Bizi diğer islam ülkelerine benzetmeye mi çalışıyorsunuz.  
Bu durumdan kimler nemalanacak...  
sorular,sorular,sorular....  
Sorunlar sorulardan daha fazla olduğu zaman tehike çanları çalıyor demektir.

Gülbey Yılmaz

## Oğul

Korkma Oğul,arkandan gelen gölgendir.

Sakin,izini silmeye kalkışma.

Savunduğun haklı davanın birgün mutlaka Muzaffer olacağına inancını yitirme.

Bilesin ki, başarı ancak özü ve sözü bir olanlarla kazanılır.

Bundan hareketle, birlikte yürümeye, arzulu olan yol arkadaşlarını doğru adamlardan seç!

Sonunda kazanılacak değerlerin anlamı ve mevcudiyeti ancak yürekli adamlarla kuvvetlenecektir. G.y

Gülbey Yılmaz

## Onbeşliler

Onbeşliler

Korkma şehidim,biz hala Çanakkaledeyiz  
Erlerimizle,mavzerlerimizle tam siper tam teçhizat oradayız  
Günlerce gecelerce susuz uykusuz  
Şehit kanı ile sulanan o yerdeyiz

Vermedik bu güne kadar düşmana hiç aman  
Bu sevda yüregimizde pek yaman  
Her daim gururla sonsuza dek  
Kalbimizde bu kutlu bu aziz vatan

Şehit atam savasacağız yine asil ruhlarımızla beraber  
Kana kan diş diş dökeceğiz bu vatan için ter  
Geleceğe umutla bakıp hırsla kosacağız  
İşte geliyor , 101 yıl geçsede onbeşliler

Kınalı kuzular geliyor görüyorum bir bir  
Gözümün önünde Mustafalar Mehmetler  
İstikametimiz şehitler tepesi  
Hücum emri verdi büyük önder

Bugün yedi düvele dur dedi bu Millet  
Topu kaldırdı namluya verdi koca Seyit  
Cihana yazıldı Türk Dünyaya bedel  
Çanakkalenin torunları duyun görün size bu öğüt.

Gülbey Yılmaz

## Ozanım

Ozanım dediğin rüzgar bak esiyor  
Herkes yuvasına geri koşuyor  
Hadi sen de katıl ülkü kervanımıza  
Senin için gönlüm deli olup coşuyor.

Çiçekler açtı bak ülkü bahçemizde  
Gel derle topla güzel bir yerde  
Buluşma şimdi değil de ne zaman  
Hadi bırakma bizi çaresiz derde

Kıskananlara inat hainlere inat  
Gelmez diyene olmaz diyene inat  
Bizi ölmeden son bir kez  
Sen mutlu ve bahtiyar et  
2 Şubat 2011

Gülbey Yılmaz

## Önkuzu

Kavgan bizim, ilahi davan bizim,  
Adın atam Ertuğrul, namın Önkuzu  
Dursun demiş ya, ananla baban,  
Durmayı hep ar saydın, sen Önkuzu.

Ne davadan, ne imanından vermeden taviz,  
Yüreğinde tüm sevgiler hep tertemiz.  
Süleyman ÖZMEN'İN, KILIÇKIRAN'IN, İMAMOĞLU'NUN,  
Ardından giden, dava şehidisin sen Önkuzu.

Başbuğun anlı şanlı Bozkurduydun,  
Her zaman en önde dururdun.  
Mevlâm şahit her zaman niyetin,  
Türk İslam ve ahlaktı Önkuzu.

Ocağın gönüllü askeri neferiydin,  
Milli ve manevi duygularla dopdoluydun.  
Gelecek nesillere kendindeki yüce aşkı,  
Aşılama seminerleri verirdin Önkuzu.

Ülküdaşların içinde en şurlusuydun,  
Kalbinde sonsuz imanlı ve itikatlıydın.  
Vaktinde kılamadığın tüm namazları,  
Deftere not ederdin sen Önkuzu.

Akrabalarınızın en okumuşu en sevimlisiydin,  
En az konuşan en utangacı en mahçubuydun.  
Konuştuğun zaman dilinden bal dökülüp,  
En çok dinlenendin sen Önkuzu .

Türke aşık vatana aşık mukaddesatçıydın,  
Bu uğurda var olmanın baş adıydın.  
Türklük ruhu ve gururunu omuzunda taşıyıp,  
Zafere and içen Bozkurtun sen Önkuzu.

Ankara Yüksek Teknik öğretmen okulunun,  
En öndeki ve en acar ülkü deviydin.  
Mücadeleden asla geri adım atmayan  
Yüksek kültürlü öğrencisiydin sen Önkuzu

Süleyman ÖZMEN'in gidişine ağlamıştın,  
Şehitliğine delil olacak dediğin.  
Kanlı ceketini yıkatmamış saklatmıştın annene,  
Onun ardından şehadete sen de erdin Önkuzu.

Allah şahit, unutmadık seni ve davanı,  
Ve o gün sana vahşeti yaşatan 12 saldırganı .  
Ciğerlerine hava dolduran işkenceçilerin,  
Hesabı sorulacak mahşerde Şehit Önkuzu.

Sen yolcu edilirken Zile ayaktaydı,

Tüm Ülküdaşların her yerden hazır kıtayı.  
Bir Kadir Gecesi günü vatan toprağına,  
Gittin omuzlarda sevdiğin iki sancakla Önkuzu.

Bir yaprak düştü ülkü dalından yere,  
Her Kasım hazan oldu bize,  
Ne bugün nede yarınlarda.  
Unutmayız ,unutturmayız seni Önkuzu. G.y

Gülbey Yılmaz

## Özledik

Sevgili Öğrencilerimiz .sizi çok özledik,  
Sadece biz değil  
sizi okul bahçesindeki taşlar,  
Çatımızdaki kuşlar,  
Yazı yazdığımız defterler ve tahtalar,,  
Okuduğumuz kitaplar,  
Oturduğumuz sıralar,  
Her şey ama her şey özledi.  
Biliyormusunuz ... " Gelecek Biziz" "Gelecek Biziz" diye Neşeyle seslenip çalan zil  
sesimiz,  
Siz bizden gideli hiç çalmadı.  
Umutla yarınları...  
Ana ,baba çocuk (öğretmen -öğrenci )  
Kavuşma ve vuslat anını bekliyoruz.

Gülbey Yılmaz

## Riya

Riya  
Çağımızın modası riya,  
Ne edep kaldı ne haya  
Dürütlük sokaklardan süpürüldü  
Kondu malesef bir çelik kasaya

Yalan doğruyu vurdu  
Çakallar sardı yurdu  
Hileyle, oyunla  
Bağladılar Bozkurdu

Analar ağlar oldu  
Babaların boynu büküldü  
Bir yardan son hızla  
Saygı denen duygu uçtu

Yiğitler atıldı mahzenlere  
Bacılar gitti yad ellere  
Soy sop adım adım  
Tükendi döndü deliye

Elden birşey gelmez biçareyiz  
Nereye ne yöne gideceğiz  
İçimize ata ata  
Bir gün sona geleceğiz  
Gy

Gülbey Yılmaz



## **Sakın Türkiyem**

Yine düştüm senin derdine  
Baktım solan al yüzüne  
Kıyamam inen göz yaşından  
Ağlamayasın sakın Türkiyem

Hudut boylarında nöbette  
Mehmedim bekler her saatte  
Kahraman Türkün milli sadakatinden  
Korkmayasın sakın Türkiyem

Her an kelle koltukta  
Koşar Yiğitler Suriyede harekate  
Barış Pınarının Fırat'a akmasından  
Endişelenmeyesin sakın Türkiyem

Dillerde asil Türkün türküsü  
Askerde Kızıl Elma ülküsü  
Turanın çok yakında kurulmasından  
Umutsuzlanmayasın sakın Türkiyem

Şehidin aziz vatan sevdası  
Gazinin Türk sancağına vefası  
Bu cenkte her neferin tekbirinden  
Şüphe duymayasın sakın Türkiyem.

Gülbey Yılmaz

## **Sakinin**

SAKININ

Bu toprağa iyi bakın  
İhmal ve ihanet etmeyin sakın  
Yakan da yapan da biziz  
Biz biriz biz hepimiz Türküz

Oyuna gelmeyelim  
Düşmana uymayalım  
Sonra yazık olur bize  
Son pişmanlık fayda vermez hepimize

Ağlayana derdini sorun  
Mazluma dost olun  
Yolun sonunu gözleyin  
Sakin dereyi görmeden atlamayın

Atalarımızın kemiklerini sızlatmayın  
Sakin vatani el çizmesi çiğnemesin  
Günü gün edip hülyalarda dolaşmayın  
Bayrağımızı gönderden gönüllerden sildirtmeyin

Gülbey Yılmaz

## Sarıkamış

22 Aralık günü kahramanlar taaruza geçti  
Emir ne fırtına ne de kar dinledi  
Korkusuz Türk Yol aldı Allahü Ekber Dağlarına doğru  
Dillerde dağı inleyen tekbir Ya Allah Bismillah Allahü Ekber

Yalnız Dondurucu hava aslanlara engel oluyordu  
Mermiden korkmayan Mehmetleri  
Bir bir toprağa düşürüyordu  
Düşen her yiğit siz gidin iilerleyin diye haykırıyordu

Karı yorgan, erzağını yastık yapan erler  
Dualarla soğğun def olup gitmesini  
Son bir umutla bekliyorlardı  
Ne ileri ne geri gidebildiler çaresizce ölümü bekliyorlardı

Onları Ruslar değil şiddetli kış durduruyordu  
Ayaklar yürümez oldu saplandılar kara  
Önce ayağından vurdu soğuk düşman  
Sonra Vücutlarını esir alıyordu,

Son asker düşerken toprağa  
Elinden düşmedi sancak yere  
Düşmana teslim olmayan bu Millet  
Kelime\_ Şehadetle Yüce Mevlaya teslim oluyordu

Analar yine evlatsız kalıyor  
Asker Milletin ağıtlarını yakıyordu  
Sarıkamış hareketindeki  
Tarih bir kez daha Türkün cesaretine tanık oluyordu

22.12.2018 saat 22.22

Gülbey Yılmaz

## Sen de Öğrendim

Sende öğrendim  
Sabah günaydın demeyi  
Güler yüzle bakmayı candan sevmeyi  
Okumayla yazmayı  
Sende  ğretmenim sende öğrendim.  
Bayramlarda bayrak balon asmayı  
Ezberden siirler okumayı  
Mustafa Kemali  
Sende  ğretmenim sende öğrendim

29 ekimi, ,23 nisani ,19 mayısı Başkomutan

K c kken büyük düşünmeyi  
Zorluklardan başarıyla çıkmayı  
Vatanı, bayrağı sevmeyi ve tüm herseyi  
Sende  ğretmenim sende öğrendim.  
Kızınca bile nefret etmemeyi  
Özür dilemeyi , af etmeyi  
Nezaket ile şefkati  
Sende  ğretmenim sende öğrendim

Gülbey Yılmaz

## Serdengeçtiler

Yağlı urganlar,sehpalar, Mamak zindanları,  
Kafesler, Kelepçeler, zincirler, prangalar, C5 ler...  
Ve daha neler neler  
Söndüremedi gönüllerdeki hilali  
Güzler, Eylüller bitiremedi  
Destansı ülkü erlerini  
Her ölenin ardından bin bin dirilen  
Dirildikçe Turan sevdasına sorgusuzca  
yakalanan...  
Onla yatıp onla uyanan  
Bu amansız ve başeğmeyen kahramanlar...  
Birgün, hergün ve ebede kadar  
Türk sevdası ve kavgasıyla ondan da öte  
Şehit kanı ile sulanan ve sulanacak olan  
Ulu ve aziz topraklarda  
Yaşanan tüm hatıralar, anılar ve acılar  
Şahittir nice Bozkurt yürekli Serdengeçtilere...

Gülbey Yılmaz

## **Sevdalım**

Gün gelirde kavuşursak  
Sakin seni unuttum deme  
Verdiğin sözü tutamadım deme  
Hep benimleydi benim sevdalımdı de

Son günlerimde doyasıya sevdalım  
Dağına taşına doyamadım  
Benim gülüm idin düşüm idin  
Koştum ,kader ayırdı ,yeterince sevemedim

Gülbey Yılmaz

## Sevgili Çocuklar

Sevgili çocuklar!

Her zaman gururla ve tüm içtenliğimle yanınızda olacağım.

Hürriyet ateşini yakan ,geri dönmeyi hiç bir zaman düşünmeyen atalarımız gibi, damarlarımızdaki asil kanın verdiği kahramanlıkla ,cesurca yiğitçe hep en önde en önde olacağım.

Sizi yeni ufuklara,güzel yarınlara kavuşturmak için gözümü kapatıp görevimi tüm kutsallığı ile yerine getireceğim.

Anadolunun mahsun köşelerinde yaşadığım tüm zorluklara rağmen hiçbir zaman pişman olmadım ve olmayacağım.

Tıpkı topraklarımızın her karışında yaşadığım 19 güzel yıl gibi ,yine sizin varlığınızla gülen yüzünüzle zafer kazanmış bir kumandan edasıyla sevineceğim.

Gönderde dalgalanan bayrak misali özgürce yarınlara hep birlikte sizinle kavuşacağım. Başarılarınızla ve kişiliğinizle sevinecek ve onur duyacağım.

Gülbey Yılmaz

## Sevgili Öğrencilerim

Her zaman gururla ve tüm içtenliğimle yanınızda olacağım. Hürriyet ateşini yakan ,geri dönmeyi hiç bir zaman düşünmeyen atalarımız gibi, damarlarımızdaki asil kanın verdiği kahramanlıkla ,cesurca yiğitçe hep en önde,en önde olacağım.

Sizi yeni ufuklara,güzel yarınlara kavuşturmak için gözümü kapatıp görevimi tüm kutsallığı ile yerine getireceğim.

Anadolunun mahsun köşelerinde yaşadığım tüm zorluklara rağmen hiçbir zaman pişman olmadım ve olmayacağım.

Tıpkı topraklarımızın her karışında yaşadığım 19 güzel yıl gibi ,yine sizin varlığınızla gülen yüzünüzle zafer kazanmış bir kumandan edasıyla sevineceğim.

Gönderde dalgalanan bayrak misali özgürce yarınlara hep birlikte sizinle kavuşacağım. Başarılarınızla ve kişiliğinizle sevinecek ve onur duyacağım.

Gülbey Yılmaz



## Sevmedik mi?

İzin izimiz ,gözün gözümüz ,  
Sözün sözümüz olmadı mı ?  
Çilelere boyun eğmeyip  
Elif gibi dimdik durmadık mı ?

Hesapsız gözlerimiz dolu dolu  
Ağlayıp gözyaşı dökmedik mi ?  
Bu uğurda Mecnun olup  
Karşılıksız sevmedik mi ?

Gecelerin ıssızlığında sokaklara çıkıp  
Duvarlara ismini boyamadık mı ?  
Arkamıza düşen sinsi adımlara  
Aldırmayıp inadına sana koşmadık mı ?

Bu uğurda toprağa düşenleri  
Sirtımıza alıp sancağa sarmadık mı ?  
Tabuta sığmayan yiğitlerin ana babalarına  
Kızanlarına sevgimizi ,vefamızı vermedik mi ? G.y

Gülbey Yılmaz

## **Son Bulmasın**

Geçen yıllar bizi yıpratmış olsa bile,  
Ömrümüzdeki hazan gelmiş olsa bile,  
Boşluğa doğru yapraklar bir bir düşse bile,  
Umutlarımız asla son bulmasın.

Beklediğimiz son tren de kaçmış olsa bile,  
Mendil sallamadan bizden uzaklaşsa bile,  
Gözyaşlarımız dinmez bir sele dönse bile,  
Umutlarımız asla son bulmasın.

Yalnızlığa terk edilmiş olsak bile,  
Biri gelir diye kapıda gözümüz kalsa bile,  
Son bir yudum suya muhtaç olsak bile,  
Umutlarımız asla son bulmasın.

Gülbey Yılmaz

## Son Gece

Gözüm yaşlı bakar karanlığa  
Kırgınım inan bu gece  
Bir yıl geçti aradan  
Sürgün gidişin be Hoca

Dertlerin en zorunda  
Bıraktın bizi en darda  
Yalnızlığın kışkacında  
Ayrıldın ani aramızdan be Hoca

Son gün son gecede  
Vurgun yedik binlerce  
Vuslatı görürmüyüz acep  
Günün birinde be Hoca

Gönlümüzde bıraktın bu izi  
Türkülerin yaktı içimizi  
Unutulmadığını hissedip duyarmısın  
Günün birinde be Hoca  
Gy.

.

Gülbey Yılmaz

## Son Kale Çanakkale

Haykırışlar yıkıyordu savaş meydanlarını  
Kurşunlar yağıyordu sağnak sağnak  
Umutlar tükeniyordu atıldı kahraman  
Verdi Emri " Ben size Taarruzu değil  
ölmeyi emrediyorum."  
Değişti tarih ,değişti Kahraman Türk,  
Güç buldu, moral buldu

Ve ufuktan doğan bu kutlu güneş  
Araladı karanlıkları suladı yürekleri  
Durdurulamadı ,taştı, sığmadı enginlere Mustafa Kemal'in ordusu

İşte o gün ey gelecek nesil yine söz konusu vatan söz konusu ay yıldızlı al bayraktı  
Bu şuurla atıldı Mehmetçik "Allah Allah" bu ne yanma bir cenkti

Sanki Bedr,sanki Malazgirt'in Aslanları  
Tıpkı Ulubatlı'nın sancağı al eyleyen kanı gibi  
Bu cengaverlere kimse yan bakamazdı

Koca Seyit de kaygısız duramazdı  
Sirtına yüklediği Türk tarihinin ağırlığıyla  
Verdi Topu namluya Allah dedi  
Vatan vatan oldu Millet millet oldu kaldı bize yadigar

22/03/2017  
Saat:09.00

Gülbey Yılmaz

## Son Yakış

Bir zamanlar öyleydi  
Yüreğimde bir tutkuydu  
Şiirlerime ,türkülerime konuydu.  
Çiğnerlerime her çekişimde dertlerime derman olurdu  
Heran her saniye yanımdaydı,canımdaydı  
O benim için bir kan kardeşiydi  
Biri biter birini arkasına ulardım  
Sabahlara kadar ikimiz bir yanardık  
Şimdi ise o beni bıraktı ben onu  
Bu son fasıldı...  
Yollarımız ayrıldı..., o bir yanda ben bir yanda  
Yanmaktayız ama ayrı ap ayrı...

Gülbey Yılmaz

## Sorma

Milli Marşımız hala duruyor mu yerinde  
Yürekler çarpıyormu yine ta derinlerde  
Korkmadan sönmeden tütüyormu ana ocağımız  
Mehmedim vatan ve İstiklalimiz için duruyor mu son mevzide

.Sen hür yaşadın ben ise işte öylesine  
En güzel köşelere kuruldu mandacılar  
Devleti milleti öyle küçülttüler, ehli gayri milliler  
Gel gör Mehmedim oynuyoruz sefilleri

Bir çocuk misali kandık günlük heveslere  
Yer üstü ve yer altı gitti boş yere  
Kanla yazılan her vatan yazısı  
Silindi alnımızdan ,hem de kendi ellerimizle.

Bundan böyle herşey eskisi gibi olmayacak  
Sizlerin yerini hiçbir fani alamayacak  
Unutulmamalı, yolun sonu geldiğinde ağlamak ve dövünmek  
Açılan yaralara ,anaların figanlarına ,derman olmayacak.

Gülbey Yılmaz

## Sultan Alp Arslan

1071 Malazgirt ovasında şahlandı büyük Türk Ordusu,  
Başında Muhammed Sultan Alp Arslan Büyük Selçuklu Kartalı,  
Hazırdı şehitliğe, giydi kefeni, bağladı inci beyaz atının kuyruğunu  
Askerlerine imam oldu, kıldırdı namazı cumayı  
Allahın Kur'an'da zafer vaddettiği ayetleri bir bir okudu  
Yüksek şuurla başladı , Yiğit Bozkurtların cengi hücumu  
Ürktü bir anda, Slav, Got, Alman, Frank, Gürcü, Uzu, Peçenek, Kıpçak, Ermeni, Bizans  
Rumu,  
200.000 le çarpıştı 50.000 Türk , aktı kanlar oluk oluk, meydan doldu  
Sonunda Anadolu oldu kahramanların Kanı ile Türk Yurdu.

Gülbey Yılmaz

## Şehit

Bu maya bizi var etti  
Düşmana cihanı dar etti  
Nice kavruk vatan evlatları  
Kendini bu uğurda toprağa feda etti.

Ümit şehit düşsede kaldı Mehmet  
Sende gel katıl bir zahmet  
Şu sel oldu bak geliyor  
Önüme vuralım canımızdan set

Korkma silemezler senin şanını  
Bu vatan için döktün kanını  
Her ne kadar ürsede çakallar  
Rabbim ireme yazdı adını.

Gülbeyi ağlattın bugün  
Şehitlerimizi aklıma düşürdün  
Yıllar geçsede üzerinden  
Hala ölmedin şehidim kalbimdesin

04.11.2010 saat:11.00 Banaz

Gülbey Yılmaz



## Şehit Anaları

Şehitlik yazılmış benim alın yazıma  
Doyamadan gittim güzel anama  
Şehit olup düştüm vatan toprağına  
Bayraklar donandı mezar taşıma

Yalnız kaldığım kabir yatağımda  
Anam gelir yanı başıma  
Çiçekler, güller, laleler  
Diker, kurumuş kabrim üstüne

Anneler günlerinde koşardım ona  
Oğlum deyip sarılırdı bana  
Yaşasaydım...  
Yine güller derip verirdim anama...

Anneler günü şehit anaları ağlar  
Şahittir gözyaşlarına yüce dağlar  
Ruhumuz belki dinlenir  
Gülerse bu vatanda analar. Gy.

Gülbey Yılmaz

## Tabuta Sığmayanlar

12 Eylül Mamakta ,kafese, C5 lere koyulduk  
Her sayımda tek tek toplandık ve coplandık  
Çırılçıplak kalarak günlerce aç susuz  
İşkencelerle zulümlere eziyetlere gark olduk

Boynumuzu vurdular kırdılar yine başeğmedilk  
Serdengeçtik ,yardan geçtik vatandan geçmedik  
Karşılıksız ve safiyane, leylaca Mecnunca  
Üç hilalli ay yıldızlı sevdalara tutulduk

Yağlı urganlarda asılı kaldık  
Ülkücü, Turancı Türkeşçi Şehit olduk  
Ozanların şairlerin dilinde,yüreğinde  
Yas olduk, kahr olduk , ağıt olduk

Toprağa düştük ,kucakta can verdik  
Bayrağa sancağa al kan verdik  
Anamızla babamızın gözünde yaş olup  
Kardaşla bacımızın yüreğini dağladık

Hep kalleşce ,sinsice tuzağa düştük  
Arkamızdan sırtımızdan vurulduk  
Cansız bedenimiz ve ruhumuzla  
Ne musallaya, ne tabuta nede kabre sığmadık

17.06.2019 pazartesi saat:22.23

Gülbey Yılmaz

## Tarih Ol Oğul

Hainlerin dñnyasını başlarına yık oğlum  
Zalimleri mazlumların ayağının altında ez oğlum  
Kahramanların tñrkñlerini şu dağlarda,  
Bağlarda çağır oğlum  
Demir yñrekli tunç bilekli yiğit ol  
Bu diyarda ferman yaz oğlum  
Ay yıldızı zirvelerin en zirvesine dik,  
Dalgalandır, şanlandır oğlum.  
İstiklal uğruna çarpışan atalarımız için Marşımızı cihana duyur oğlum.  
Bu yolda şehit ol gazi ol,  
Tarih ol bozkurt ol  
Dñnyaya nam sal oğlum.

Gñlbey Yılmaz

## **Tek Millet, Tek Devlet**

Aksın,Ermeniden oluk oluk kan  
Kurulsun ,ata yurdumda vatan Turan  
Yayılsın,dört kıtaya yüce Türk Milleti  
Çatlasın ,ortadan tüm dünya destekçileri

Hayaller dönüşsün hep gerçeğe  
Ulu sancak dikilsin en zirveye  
Zafer türküleri dillensin dillerde  
Şehitlerin kanı kalmasın yerlerde

Sürgün ruhum dinlensin dağlarda  
Çırpınsın, Karadeniz esir Karabağda  
Gidilsin, kıratımla hürce dörtlale  
Fetih haberi salınsın dört yana

Düşmanlara aman verilmesin tek  
Var olsun ,Tek Millet tek Devlet  
Ağladığımız yetsin ,gelmiştir sevincin günü  
Orta Asyada kutlansın Türkün düğünü. G.y

Gülbey Yılmaz

## **Tükeniş İhanettir**

Kahramanlar, bahadırlar var,  
Bayrak gönderde dursun ,  
Ezanlar minarelerden duyulsun  
Millet yaşasın vatan yücelsin diye  
Seni koruyan,suyu uyutup kendisi bir damla göz kırpmadan yiğitçe düşmana karşı  
kendini siper eden...  
Cesur yüreklerin anılarını,kanlarını yerde ...  
Heveslerini hayallerini vede umutlarını...  
Asil direnişlerini mücadelelerini...  
Yetmiyor Türkçe, nutkumuz tutuluyor işte  
Unutma çünkü unutulmak tükeniş ile ihanettir!

Gülbey Yılmaz

## **Türk Adı**

Karadeniz çırpındıkça,  
Sakarya dile geldikçe  
Ulubatlı sancağı taşıdıkça,  
Edebali öğütledikçe  
,Ertuğrul Bey çadırları kurdukça,  
Alpaslan beyaz kefeni giydikçe,  
Fatih gemileri yürüttükçe,  
Kanuni dünyaya nam saldıkkça,  
Yavuz sefere çıktıkça  
Başbuğ emrini verdikçe ,  
Mustafa Kemal Samsun'a yol aldıkça,  
Ulukocaların duaları oldukça bu vatandan Türk adı silinemez.

Gülbey Yılmaz

## Türk Oğlu

Tanı ,düşün Türk oğlu !  
Üzerinde gezindiğin bu topraklar Türk yurdudur  
Beşmelesiz gezilmez bu topraklarda  
Değil Çanakkale tüm yurttta Şühedalar var  
Bakma sen bugün mahsun ,sessiz- sedasız olduğuna  
Dara düştüğü zaman bekle gör  
Bir gece aniden ,eğer ki koparsa fırtına,  
Bilki bu kopan fırtına Türk ordusudur

Yaşa,Yaşat bu ruhu Türk oğlu!  
Damarlarından fıskıran asil kanın  
Önemini anlamını sıkı kavra ,sakın korkma  
As! doruklara ,dalgalandır hilalleri  
Haykır özgürce istiklali memleketimin dağlarında  
Vatan türkülerini ,marşlarını söyle bağıra bağıra  
Sesin duyulsun Tanrı Dağından,Çin Seddine  
Çalınsın mehteranların Viyana önlerinde  
Gezin yiğitçe ,mertçe Turan ellerinde

Sabret , Günü Bekle Türk oğlu !  
Hakkını almak için mücadele et  
Adaleti savun ve tesis eyle her daim  
Atanı ,ananı ,babanı büyüklerini say  
Küçüklerini koru ve gözlet  
Sana doğacaktır elbet, vad edilen günler  
Kim bilir belki bu gece , belkide bir gece...  
Gülbey Yılmaz  
18 Mart 2019

Gülbey Yılmaz

## Türkmeneli

### Türkmeneli

Bu ateş sönmeyecek var oldukça bu ocak  
Her Türk öz kardeşine kucak açacak .  
Dar edecek dağları Türkmenim  
Kaçacak soysuzlar köşe bucak.

Toprağa her saçılan tohum yeşerecek  
Turan sevdası ile boy verecek  
Anadolu da doğan her yiğit  
AKın akın dört nala cihana yayılacak

Hey gidi üç kıta Türk'ü öldü sanma  
Türkmen anam babam sakın ağlama  
Ayaklanacak atamın ayağının değdiği her yer  
Fışkıracak topraktan dur diyecek bu kahpe düşmana

Ata yurdum Bayır Bucak  
İşgalden elbet bir gün arınacak  
Şühedalar ve evliyalarda duası ile  
Türkmenelinde kazanılan Zafer, tarihe kazınacak

30.11.2015

Gülbey Yılmaz



## Umut

Ey oğul,günü gelince apansız dağlar açılır,  
Sınırsız hürriyete delice kavuşulur.  
Mazide unutulmayansa , çıkılan doruklardan ,  
Sinsi bir el marifetiyle al aşağı ediliş kalır.

Yaşamdaki acı hatıraların telafisini  
Hakkın yüce adaletinin tecellisini  
Bekle gayri... Belki bu gün ya da yarın  
Doğacak ışıkla bu devranın geçmesini .

Sanma ki buralar hep çorak kalır,  
Mevlam er geç bizi de yağmurla ışlar.  
Yeşerir umutlar saat gece 12'yi vurunca  
Bir kurt ulumasıyla yiğitler şahlanır.

Toplanır Dedekorkutlar otağımızda ,  
Uyanış başlar güzel Anadolumda .  
Gecenin karanlığında, yollar bulunur,  
şehitli gazili vatan toprağımızda .

Gülbey Yılmaz

## Unutmak İhanettir

Ulu sultan Alparslan giydi kefeni  
Büyük bir imanla verdi fermanı  
Ok ile yaylar son gaz gerildi  
Kılıçlar kınından göğe doğru çekildi

Sultan Alparslan secdeye vardı  
Allah Allah sardı meydanı  
Selçuklar atıldı temsili hilali  
Korku ile kaçış sardı Bizans'ı

Çarpıştı Malazgirtte Hilal ile Haçlı  
Boğdu Türk kartal çift başlı  
Anadolu adlı mekanda bundan böyle  
Sonsuz bir gedik aralandı

Bugün ve dün hür ve bağımsız  
Yaşar Türk sonsuz ve sınırsız  
Bilinmeli anlamalı kıymeti her an ecdadın  
Cesur yürekleri unutmamalı vede hiç bir zaman unutturmamalıyız

Unutmak ihanettir.  
Son kale Anadolu'yu başta sultan Alparslan olmak üzere bize emanet edenlere selam  
olsun. G.Y  
Zafer anısına 26 Ağustos saat 21.50

Gülbey Yılmaz

## Unutulur mu

" İzleri var geride atanın, izleri olacak ilerde bu vatan için çalışanın" .

1998 - 2002 yılları arası Şanlıurfa Merkez Kanoğlu İlköğretim Okulu Birleştirilmiş Sınıf ( 5 sınıf bir arada).

Unutulurmu  
Unutulurmu hiç Kanoğlu  
Gözümde tütmez mi Canoğlu  
Gözden yaş gelmez mi  
Ordan bir ses duyunca

Uzaklara bakıp bakıp  
Hasretini içine çekip  
Günün birinde Vuslatta  
Kucaklaşmak bize çok mu

Uzun uzun yazmak  
Beraberce anılara dalmak  
Sevgiyle umutla en son  
Aramızdan ayrılan yıldızlara bakmak çok mu? Gy.

Gülbey Yılmaz

## Uyan Mehmedim Hadi Uyan

Fırtınalar kopuyor yüreğimde şu an  
Her yer oluk oluk kan  
Uyan Mehmedim hadi uyan  
Akan yaşlara ol ayan

Kolaysa bu acıya dayan  
Yiğitler verdi bu Bayrağa can  
Uyan Mehmedim hadi uyan  
Geceye atılan ağıtlara ol ayan

Dünyamı sardı yine zifiri karanlık  
Nerdesin ey kaybolan insanlık  
Uyan Mehmedim hadi uyan  
Ağlayan analara ol ayan

Yıkılsın Arbanı gömülsün Resulayn  
Kahraman Türk şehitleri kurtulsun  
Uyan Mehmedim hadi uyan  
Dillerden dökülen şehadetlere ol ayan

Kahramanlık bir büyük yükseliştir  
Ardına bakmadan zafere ilerleyiştir  
Uyan Mehmedim hadi uyan  
Üzerine örtülen Bayrağa ol ayan  
09.01.2020 Gy.

Gülbey Yılmaz

## Ülkümün Şehitleri

Her gece ziyarete çıkar gizliden Ülkü devleri Gelirler Ülkü evine otururlar Ocak başına  
Sohbetleri dinlerler ,katılırlar söylenenlere  
Bazen mutlu bazen de hüzünlü göz yaşı

Şehit dualarına hep birlikte amin derler  
Yavru Bozkurtları süzerler derin derin  
Aynı ben diye geçirirler hep içinden  
Yaşadıkları anılar gözlerine gelir birden

Kimi yağlı urganla acımasızca  
Kimi hain ellerce kalleşce  
Kimi kahpe kurşunlarla sinsice  
Toprağa düştüğünü hatırlarlar

Anılar canlandıkça ağlarlar  
Başbuğun sözlerini okurlar  
Sevdanın ve hareketin yüceliğini anlarlar  
Vatan aşkı ile için için yanarlar

Ülkü güllerindeki aşkı gördükçe gururlanırlar  
Sarılmak kafa tokuşturmak isterler  
Ayrılığın vedanın olmasını devranın bitmesini istemezler  
Tekrardan 27 Mayıs, Eylülüleri ,şehitler günlerini vuslatın gelmesini beklerler

Ülkücü Şehitler Günü anısına ,  
Gülbey YILMAZ

Gülbey Yılmaz

## Vakit Tamam

Bayramda gelirim diyordun  
Kaç bayram geçti aradan gelmedin ya  
Hasretinden deliye divaneye  
Döndü bu gönül ya

Yad ellerde damla damla gözyaşı  
Döktü bu garip gönül ya  
Şakaklarıma kar yağdı  
Dondu fersiz kaldı bakışlarım ya

Yıllar geçti ardı sıra  
Ömür sensiz geçti ya  
Sonu gelmeden anılara  
Şiirlerime girmedin ya

Son nefeste bile  
Bir yudum su veremedin ya  
Bu bayramda mazi olmadan  
Kavuşmayı bilemedin ya

Gülbey Yılmaz

## **Vur Kılıcı Mehmedim**

Vur Kılıcı Mehmedim

Günler geceyi ,geceler gündüzü kovaladı,  
Sessizce ağladım derdimi soran olmadı.  
Küstüm yarınlara gizlice firar eyledim mahzenlere  
Kandan beslemeler, bedenimden akan kana doymadı

Mehmedim benim için diren vatan aşkına  
Dik sancağı yine en zirveye inadına  
Kaçsın düşman, dönsün şaşkına  
Vur kılıcı Sultan Alpaslan , Mustafa Kemal adına

Kurtar Türkü bu çetin istiladan  
Çıkar mahzenden çalınsın kutlu mehteran  
Allah Allah bu ne yaman bir muharebe  
Sonunda ne bir rütbe var ne şan

Biz eğer yılırsak bu amansız devrandan  
Bir ihanet türküsü çalınır Anadolu adlı mekandan  
Kaybolacaksak ,düşeceksek,toprak olacaksak eğer  
Bedenime sancak ,dilime şهادet olsun, dursun bu kan.

(03.10.2016 )

Gülbey Yılmaz

## Yalnız Gazel

Bir sonbahar gecesinde başlayan  
Göklerden delice üzerime boşanan  
İkimizi aşktan ıslatan yağmurmuydu  
Yoksa gözünden düşen yaşlarınmıydı

Deli yellerin estiği o gecede  
Dalımdan döktüğün yalnız gazel  
Oradan oraya, uçup savruldu  
Ansızın solup, firari oldu

Gidişin aynen böyle akıttı  
Gözümdeki son yaşları  
Çaresiz kaldım böyle bir başıma  
Karlar yağdırdın gurbet dağıma.

Gülbey Yılmaz



## Yapma

Başımı yere eğme benim  
Şanımlı bir sözle yıkma benim  
Son defa görmeden, bilmeden kaçma  
Kör, vicdansızlara beni madara etme

Düşlerimi bir anda öfkenle yıkma  
Senden vefasız olanlardan, olma  
Kayan yıldızlar misali gitme benden  
Solun, dökülen yapraklar gibi ayrılma tenden

Bir dev işte bugün senle devrildi  
Ayağa kaldırmayı senden başkası bilemez  
Bundan sonra tutunacak dal olmaz  
Ne olur böyle kolay bitmesin bu devran

Tekrar, tekrar dinle beni  
Güzel bir düşünce masalı gibi  
Aşıkların, ozanların sevda türküsündeki gibi  
Aslının- Kerem, Gülbeyin - Ülkü tutkusu gibi

Gülbey Yılmaz

## Yarış

Her yarışın ardından  
Başka bir yarış başlar.  
Yerinden oynatılmazsa  
Aradaki yanlış taşlar.  
İçten içe kendini eritmeye başlar  
Ve gün gelir yok olmaya  
Ve aslını yitirmeye başlar.  
İşte o oynatılan taşların ,  
Değişim anından itibaren ,  
Dostluğun ebedi olduğu  
Bir başka mevsim doğar.  
O mevsim , doğal ve güzel  
En samimi sevdanın  
Karşılıksız sevmenin adıdır.

Saygılarımla ,galip gelenin her zaman dostlukların olması dileğiyle! Gülbey YILMAZ

Gülbey Yılmaz

## Yaşasaydı

Yaşasaydı soyadına layık hiç yılmayıp  
Eğitim savaşında bir yiğit olup  
Öğrencilerine bir ömür adayacaktı  
Şehidimiz Necmettin YILMAZ Öğretmen

Yaşasaydı muradına erip sevinecek  
En yakışıklı en karizmatik damat olacak  
Düğününde kemence ile horon tepecekti  
Şehidimiz Necmettin YILMAZ Öğretmen

Yaşasaydı anasına babasına hayrı dokunacak  
Hiçbir zaman onları ağlatmayıp  
Bir ömür boyu tebessüm sunacaktı  
Şehidimiz, Necmettin YILMAZ öğretmen

Yaşasaydı cehalete tükenmişliğe inat direnip  
Anadoluda vatan çiçekleri yetiştirip  
Yurdun topraklarını bir bir donatacaktı  
Şehidimiz, Necmettin YILMAZ öğretmen

Yaşasaydı Pülümür Çayı kan olmayacak  
Şanlıurfa dan Torula giden yolda  
Hainler yerine Mehmetleri görecekti  
Şehidimiz Necmettin YILMAZ öğretmen

Gülbey Yılmaz

## Yazı

Yazı  
Başımıza öyle bir tatlı bela  
Öyle yaman bir yazı yazıldı ki  
Bunu hiçbir beşer ne görebildi  
Nede anlayabildi,

Azıcık gölgemize sığınmaya çalışanlar  
Yanımıza gelip bizden görünmeye uğraşanlar  
Kendi çıkarlarını başına taht edenler  
Bu sevdayı ne anlayabildi nede hayal edebildi,

Gün geldikçe hafifleyenler  
Menfaat savaşının ordusuna katılanlar  
Gözüne batan mertegi görmeyenler  
Aşkimızı ne anladılar nede anlayabildiler.

Gülbey Yılmaz

## Yıkırım

Beni zorlama bu günlerde  
Derde derman bulunmaz zamanlardayım  
Bekle gün gelir kırarım sinsi esaretimi  
Haykırırım Turan ellerine cesaretimi  
Dökerim Tunaya gözyaşlarımı  
Umman olur sığmam dört kıtaya  
Taşarım ,yıkırım Çin seddini  
O ellere dikerim kutlu hilal sancağını  
Selam eylerim tüm cihana Türk ceddini

8 Kasım 2017

Gülbey Yılmaz

## Yıllar

Kapılar bir bir açılır,  
Dostlar bir mecliste buluşur.  
Geçen yılların anısına  
Ocakta demlenen çay içilir

Çayla birlikte muhabbet başlar  
Samimiyetin en doruğuna varılır  
Mazide kalan nice anıların  
Hatıratları odanın içine sağılır

Bir plak çalar hüzünden  
Yaralar bizi ta derinden  
Gitmesekte o geçen günlere  
Sanki gider gibi oluruz yeniden G. y

Gülbey Yılmaz

## Yusuf Ziya Hoca

Yusuf Ziya Hoca

Vatan için bunca feryadı figanım  
Sevdamin peşinde hep firardayım  
Deli gönlüm durmayı ar saydı  
Öksüz Türklüğümün son fedaisiyim

Kafkaslarda, Kerkükte yılmadan savaştım  
Kutlu Turan'da yolbaşı oldum  
Soysuzların ata yurdumu işgalinde  
Azadlık ateşini göğe harlattım

Kızılelma aşkı ile yıllardır yandım  
Tunayla, Diclede abı hayat aldım  
Sürdüm asil kır atımı dörtnala  
Orhunla, Selengada maziye daldım

Başımı verdim , başımı eğmedim  
Serden, yardan geçtim, ülkümdem geçmedim  
Yılanlar, çıyanlar sardı dört yanımı  
Zehrimî içime akıtıp sır vermedim

Koğuşlarda her adımda yandım  
Günler hiç geçmez sandım  
Civanlarla her gün terbiye talim  
Yaparak kara yılları sonlandırdım

Ölümlerle boğuştum, zulümlerde direndim  
Ülkü güllerine zindanlarda gizlice ağladım  
Bir gece ansızın Prangaları kırıp  
Ebedi hürriyete selam eyledim

Başbuğum la hep yan yanaydım  
Kavgalarda kan kanaydım  
Daha doyamadan ona  
4 Nisan yağmurunda ıslandım

O gitti, onlar da gittiler önden  
Yapraklar koptu fani bedenimden  
"Söz bizim değil, özümdür" der  
Komando Yusuf Ziya Arpacık dönmez yeminden. G.y

Gülbey Yılmaz